

Obežník Matky Juany Elizondo

(Nanebovzatie P. Márie 2002)

Všetkým dcéram kresťanskej lásky

Paríž, 15. augusta 2002

Drahé sestry,

Milosť nášho Pána Ježiša Krista nech je vždy s nami!

V tejto ročnej dobe, tak ako je zvykom, prichádzajú mi listy každý deň. Ďakujem Vám všetkým za spomienku a modlitbu. Môžete sa spoľahnúť tiež na moju modlitbu na všetky Vaše úmysly. Vieme, že Panna Mária, Matka Božia a naša Matka, i keď tajomstvom Nanebovzatia sa skryla našim očiam, zostáva naďalej pre všetky svoje deti svetlom, nádejou a radosťou. Cítíme, že je nám veľmi blízko prostredníctvom všetkých tých milostí, ktoré nám vyprosuje u svojho Syna vo všetkých našich potrebách.

Terajšie obdobie roka nám umožňuje prerušiť na istý čas naše bežné činnosti a venovať sa iným. V júli bol Materinec zaujatý **Vincenským stretnutím poradcov laických vetiev Vincentskej rodiny**. Zúčastnilo sa na ňom 64 dcér kresťanskej lásky, 44 kňazov Misijnej kongregácie, rehoľníčky a laici, ktorí vedú vincentské skupiny.

Počas stretnutia pracovali nadšene a s radosťou, prijímali bohatstvo obsiahnuté v prednáškach a príhovoroch kompetentných osôb, ako aj počas pohovorov o svojich vlastných skúsenostiach. Toto všetko im poskytovalo formáciu a zároveň povzbudenie a nový elán do ich budúcich úloh v jednotlivých provinciách. Hodnotenie účastníkov bolo veľmi pozitívne.

Čo sa týka Generálnej rady, práve sme ukončili tzv. "**silný čas**", bežný v tomto období, kedy sme zvyčajne všetci prítomní. Nebude Vám ťažké uhádnuť tému, ktorou sme sa zaoberali: čiastočne bezprostredná príprava generálneho zhromaždenia, ktoré sa rýchlo približuje. Keďže nemáme ešte k dispozícii všetok materiál z provinciálnych zhromaždení, začatá práca bude dokončená v októbri, kedy sa pristúpi ku kompilácii postulátov a návrhov, z čoho bude utvorený pracovný dokument generálneho zhromaždenia. Pozitívne ozveny z provinciálnych zhromaždení sú veľmi povzbudzujúce. Nech Pán dá, aby toto vážne štúdium Konštitúcií a Štatútov, ako aj rozhodnutia prijaté počas generálneho zhromaždenia, mali za výsledok skutočné **oživenie** Spoločnosti.

Do Vašich modlitieb zverujem moje budúce návštevy provincií Bogota, Cali, Santo Domingo a Kuba, ktoré sa uskutočnia v druhej polovici augusta.

Poznáte dobre ťažkú situáciu, ktorou prechádzajú niektoré z týchto krajín a ktoré si z toho dôvodu vyžadujú viac sprevádzanie našou modlitbou a solidaritou. Musíme medzi sebou zintenzívniť aj globalizáciu lásky, záujem a vzájomnú oporu, čo je nevyhnutný dôsledok "medzinárodnosti" Spoločnosti. Toto hovoríme všetky s radosťou a určitou hrdosťou.

Na prvý októbrový týždeň je naprogramovaná návšteva do Čadu, kde sa uskutoční oficiálne otvorenie novej misie. Je to veľmi chudobná krajina, ktorá je núdzna v mnohých smeroch. Sestry sú tam už prítomné niekoľko mesiacov a svojimi službami prejavujú chudobným Božiu lásku, ktorou ich miluje.

Predtým v septembri bude sa konať v Materinci **Vincentská misionárska sesia**, na ktorej sa zúčastnia jednak sestry slúžiace v misiách už niekoľko rokov a tie, ktoré sa pripravujú na odchod do misií, ako aj skupina domorodých sestier. Odborníci nám budú pomáhať lepšie porozumieť hlavné cirkevné dokumenty, týkajúce sa misií Ad Gentes. Taktiež nám pomôžu chápať dôležitosť a nutnosť inkulturácie v novej evanjelizácii. Iným vzácnym prínosom budú

pohovory medzi účastníčkami stretnutia o ich misionárskych skúsenostiach: úspechoch, neúspechoch, ťažkostiach, prianiach, atď.

Vo všetkom, čo Spoločnosť podniká preto, aby bola prítomnosťou lásky božského Syna Panny Márie medzi najchudobnejšími a najopustenejšími, nech nás vedie Ona, vzatá do Neba v tento deň jej Nanebovzatia, pritom však stále zostávajúca s nami, svojimi deťmi.

Hlboko zjednotená v modlitbách a sesterskej láske zostávam
Vaša

Sestra Juana Elizondo
dcéra kresťanskej lásky

Znovu začať u Krista

Obnovený záväzok zasväteného života v treťom tisícročí

Otec Fernando QUINTANO
Generálny direktor

Úvod

Znovu začať u Krista je názov najnovšieho dokumentu Kongregácie pre inštitúty zasväteného života a spoločnosti apoštolského života, schváleného Jánom Pavlom II. 16. mája t. r.

Je to poučenie, ktorého už podtitul vyjadruje zámer: podporovať "*obnovený záväzok zasväteného života počas nového tisícročia*".

25. marca 1996 vydal Svätý Otec exhortáciu *Vita Consecrata*, ktorá zahrňovala návrhy biskupskej synody o "zasvätenom živote a jej poslaní v Cirkvi a vo svete". 6. januára 2001 Ján Pavol II. adresoval celej Cirkvi list *Novo Millennio Ineunte*, v ktorom navrhol hlavné línie činnosti na oživenie pastoračných programov tohto tretieho tisícročia. Najnovšie poučenie *Znovu začať u Krista* je vlastne novou úvahou nad exhortáciou *Vita Consecrata*, čítanou vo svetle listu *Novo Millennio Ineunte*.

Toto nové poučenie preberá úvahy, ktoré odznali v dňoch od 25. – 28. septembra 2001 počas plenárnych zasadnutí Kongregácie pre inštitúty zasväteného života a spoločnosti apoštolského života. Odborná komisia pripravila vopred návrh dokumentu, čo tvorilo oporný bod úvah. Samotné poučenie vyhlasuje, že "*jeho zámerom nebolo priniesť doplňujúci materiál o učení, ale skôr pomôcť zasvätenému životu nasledovať hlavné pastoračné smernice Svätého Otca.*"¹ Preto poučenie opakuje – možno nadmerne a s malým novým prínosom – to, čo už bolo vyjadrené vo *Vita Consecrata* a v liste pre nové tisícročie.

---

¹ *Znovu začať u Krista*, č. 4.

Obsah poučenia

V úvode je vysvetlený pôvod a cieľ dokumentu (č. 1 – 4). Za ním nasledujú štyri časti. 1. časť: "*Zasvätený život, prítomnosť Kristovej lásky medzi ľuďmi*", obsahuje uznanie toho, čím je zasvätený život a čo realizuje v Cirkvi; to, čo tvorí voľbu nádeje, odlišnej od voľby prevládajúcej kultúry. "*Počas posledných rokov zasvätený život kráčal po cestách prehlbovania, očisťovania, komúnie a misie.*"² V tejto 1. časti (č. 5 – 10) poučenie vymenúva niektoré prejavy, ktoré dokazujú hodnovernosť tvrdenia.

2. časť nesie názov: "*Odvaha čeliť skúškam a výzvam*" (č. 11 – 19). Tieto ťažkosti sú rôzne podľa kultúr a situácií: starnutie, konzumácia, individualizmus, prílišná aktivita.³ Za všetkými týmito viac-menej rozšírenými reálnymi problémami počuť hlas Ducha Svätého, ktorý povoláva všetkých zasvätených znovu objaviť bohatstvá a možnosti, ktoré majú charakterizovať tento životný štýl. Táto druhá časť vyzdvihuje tiež dôležitú úlohu predstavených, počiatocnej a stálej formácie, animácie povolání. Ako najkonkrétnejšiu výzvu vyzdvihuje revíziu diel a požiadavku inkulturácie.

3. časť je pomenovaná: "*Prvenstvo duchovného života*" (č. 20 – 32). Toto je bezpochyby jadro a hlavný naliehavý bod celého dokumentu. Preto zaberá najväčšiu časť. Zasvätený život má byť založený na hlbokej spiritualite v tom najhlbšom slova zmysle: život podľa Ducha, túžba po svätosti, radikálny charakter horskej reči, príľnutie a obrátenie sa ku Kristovi. Treba nám "*Znovu začať u Krista*" počúvaním a uvažovaním nad jeho Slovom, slávením eucharistie, prijatím životného kríža, službou a útechou ľudí zranených materiálnou a duchovnou biedou. Toto od nás vyžaduje spiritualitu viac spojenú s Cirkvou, spoločenstvo – komúniu a dialóg medzi kongregáciami, laikmi a duchovnými pastiermi.

4. časť nesie názov: "*Svedkovia lásky*" (č. 33 – 46). Bytie a konanie sú neoddeliteľné. Pravá spiritualita vedie k poslaniu. Žiada tiež obetovať sa pre Božie kráľovstvo, nachádzať nové prejavy lásky, zvlášť pri osobách, ktorých sa najviac dotýkajú nové druhy chudoby. Podtituly posledných čísel tohto poučenia sa zameriavajú na ďalšie naliehavé výzvy, ktorým dnes musí čeliť zasvätený život: ohlasovať Krista, slúžiť životu, šíriť pravdu,

---

² *Znovu začať u Krista*, č. 7.

³ porov. *Znovu začať u Krista*, č. 12.

otvárať sa veľkým dialógom (ekumenizmu, dialógu s veľkými náboženstvami).

Poučenie *Znovu začať u Krista* začína vymenovaním nových situácií, ktoré poznačili našu dobu (globalizácia, terorizmus). Na konci cituje ďalšie problémy, ktoré ohrozujú celé ľudstvo: strata ekologickej rovnováhy, ohrozenie pokoja, nerovnosť medzi bohatými a chudobnými krajinami, porušovanie ľudských práv. Napriek určitým neporozumeniam v tomto prostredí sú zasvätené osoby povolané byť "rannými strážcami", svetlom, ktoré žiari a kvasom, ktorý premieňa. Mária, Matka a Učiteľka, prvá zasvätená, je výnimočným príkladom tohto autentického nasledovania Krista. Slúžila Pánovi horlivo, bola radostná v nádeji, silná v skúškach, vytrvalá v modlitbe, pozorná na potreby blížnych.

Z á v e r

Vzhľadom k dnešnej situácii sveta, Cirkvi a zasväteného života toto poučenie *Znovu začať u Krista* sa pokúša dať nový impulz stálej obnove, ktorá má charakterizovať zasvätené osoby v tejto dobe hlbokých a zrýchlených zmien. Možno začať len životom, oživeným Duchom Svätým. Jedine sila Božieho Ducha nás urobí schopnými dosiahnuť pravú obnovu, otvoriť nové cesty a odpovedať na výzvy vyplývajúce z nestálosti dejín.

Znovu začať u Krista neponúka nič nové k tomu, čo už bolo povedané vo *Vita Consecrata* a v liste *Novo Millennio Ineunte*. Môže nám však pomôcť osvojiť si tieto dva dokumenty a načerpať z nich praktické dôsledky pre dnešok. Vracat' sa v úvahách k podstate nie je novosťou, ale niekedy to môže byť potrebné.

O. Fernando QUINTANO
Generálny direktor

Menovania

BOLÍVIJSKÁ PROVINCIA: Sestra Teresa FEELEY bola menovaná vizitátorkou (26. 06. 2002) namiesto sestry Olívie TOLEDO.

PROVINCIA SANTO DOMINGO: Sestra Isaura MARTINEZ bola menovaná vizitátorkou (12. 06. 2002) namiesto sestry Any Marie ESPINO.

SIENSKA PROVINCIA (Taliansko): Sestra Luisa FARRI bola menovaná vizitátorkou (10. 07. 2002) namiesto sestry Márie Rosy CAMMINATI.

TURÍNSKA PROVINCIA (Taliansko): Sestra Rita FERRI bola znovu menovaná za vizitátorku na tri roky (14. 06. 2002).

PROVINCIA BLÍZKY VÝCHOD: Sestra Vincent ALLOUAN bola menovaná vizitátorkou (27. 07. 2002) namiesto sestry Marie Claire SAAD.

PROVINCIA NEW YORK (USA): Otec Thomas CASELLA bol menovaný direktorom dcér kresťanskej lásky (16. 07. 2002) namiesto O. Jamesa SMITH.

PROVINCIA STREDNÁ AMERIKA: O. Anibal CORNEJO AMORES bol menovaný direktorom dcér kresťanskej lásky (17. 07. 2002) namiesto O. Francisca RAMOS.

PROVINCIA BELO HORIZONTE (Brazília): O. Onésio MOREIRA GONCALVES bol menovaný DKL (19. 06. 2002) namiesto O. Geralda Ferreira BARBOSA.

PROVINCIA FORTALEZA (Brazília): O. Francisco José OLIVEIRA bol menovaný direktorom DKL (17. 07. 2002) a nastúpil po zosnulom O. Franciscovi Xavier SILVA (+ 21. 03. 2002).

PROVINCIA RECIFE (Brazília): O. Francisco José Junior CUNHA REBOUCAS bol menovaný direktorom DKL (03. 07. 2002) namiesto O. Silvio Batista MARTINS.

PROVINCIA RIO DE JANEIRO (Brazília): O. Geraldo BARBOSA FERREIRA bol menovaný direktorom DKL (25. 07. 2002) namiesto O. Joaquim Hypólita PENO.

PROVINCIA CALI (Kolumbia): O. Ricardo Antonio QUERUBIN MARÍN bol menovaný direktorom DKL (15. 07. 2002) namiesto O. Aurelia LONDOÑO.

MAĎARSKÁ PROVINCIA: O. Viktor KUNAY bol menovaný direktorom DKL (20. 06. 2002) namiesto O. Imre SEBESYÉN.

Slovinská provincia

150. výročie od príchodu DKL do Ljubljany

(25. mája 1852)

Sestra Rozália LAZNIK
dcéra kresťanskej lásky

Sestry Slovinskej provincie a Albánskej oblasti sa cítili pozvané "oživiť" a rozvinúť vernosť vlastnej charizme a živú apoštolskú silu /porov. K 3. 47/. Vo vernosti tomuto odporúčaniu našich Konštitúcií zišli sa na provinciálnom zhromaždení od 29. apríla do 4. mája 2002 v provinciálnom dome v Šentjakobe pri Sáve. Po stretnutiach v miestnych komunitách sestry služobnice a delegátky sa zišli na provinciálnom zhromaždení, aby uvažovali nad Konštitúciami vychádzajúc z postulátov a návrhov, zaslaných z každého domu. Osobitne sme sa zastavili pri tom, ako žijeme naše pravidlo života v praxi, t. j. slúžiť konkrétne dnes tým, ku ktorým sme boli poslané a s tými, s ktorými žijeme a pracujeme v duchu našej charizmy.

Naša Matka Elizondo v obežníku z 2. 2. 2002 nás povzbudila k tomu, aby sme s väčšou horlivosťou, vernosťou a veľkodušnosťou radikálnejšie sa obetovali a žili v pravej radosť svoju charizmu vo svete rýchlych premien. V tomto smere sme uvažovali nad naším životom a skutkami a pripravili sme niekoľko plánov do budúcnosti. Je jasné, že počas našej úvahy sa naše pohľady obrátili k minulosti, čo silne podmienilo naše úplné obetovanie sa Bohu a náš spôsob služby chudobným.

Posledný deň zhromaždenia, 4. mája, sme využili na slávenie 150. výročia príchodu našich prvých sestier do Ljubljany a Slovinska. Na túto slávnosť prišli i sestry z rôznych kongregácií a laici.

Dcéry kresťanskej lásky boli pozvané do Slovinska pánom Janezom Hradeckým – v tom čase starostom Ljubljany – a Mgr. Alezijom Wolfom, ljubljanským biskupom. Sestra Leopoldína Brandis z Grazu odpovedala priaznivo na túto žiadosť a 25. mája 1852 prišlo prvých 6 sestier, aby "uľahčili ťarchu kríža tým, ktorí boli zasiahnutí nešťastím", ako napísal náboženský časopis tej doby *Zgodnja Danica /Skorá zornička/*. Sestry našli v Slovinsku vhodnú pôdu pre svoju službu chorým, osamelým a všetkým ľuďom, odsunutých spoločnosťou.

Ich život nám krátko, ale výstižne priblížili mladé sestry, študenti teológie Misijnej kongregácie a členovia Vincentskej mariánskej mládeže. Na tento sviatok sme potrebovali "požičať si" našu dávnejšiu kaplnku, ktorá sa nachádza v našom bývalom provinciálnom dome – tento stále patrí štátu a slúži ako kultúrna sála Internátu stredných škôl. Toto miesto museli sestry opustiť 8. marca 1948, kedy boli rehoľníčky vyhnané z nemocníc a ostatných inštitúcií. Po viac ako 50-tich rokoch mnohé sestry opäť prekročili prah domu, ktorý bol skoro 100 rokov centrom nášho pôsobenia v Slovinsku. Takto sme vlastne počas pol storočia sledovali odporúčanie svätého Vincenta v 17. storočí: budú mať "za celú najatú izbu"... Vtedajšia vláda si zvolila 8. marec – deň žien – aby donútila sestry opustiť ich inštitúcie a osoby, ktoré im boli zverené do starostlivosti. Boli vyhnané na ulicu a jedinou batožinou bolo to, čo mali na sebe. Odňatím všetkého majetku bola odstránená aj akákoľvek možnosť organizovanej činnosti. Bola to tvrdá rana, ktorej následky ešte cítiť dnes, ale sestry nestratili odvahu a zostali verné svojmu povolaniu. Hľadali a našli cestu chudobných inde, t. j. v iných oblastiach bývalej Juhoslávie: v Srbsku, Macedónsku, v Kosove... Keď prišiel rok 1990 s niektorými demokratickými zmenami, mohli sme ľahšie rozvinúť charizmu v našej krajine. Preto dnes, s ďalšími ľuďmi, ktorí čerpajú tiež z charizmy sv. Vincenta (lazaristi, sestry Zázračnej medaily, Vincentská mariánska mládež a ostatní členovia Rodiny sv. Vincenta...) prinášame kameň k budovaniu Cirkvi v Slovinsku.

Na konci našej výročnej slávnosti sme sa zišli v kostole Božského Srdca na slávnostnú sv. omšu, slávenú metropolitou, ljubljanským arcibiskupom Mgr. Francom Rode. Vo svojej homílii ďakoval za šľachetnú prácu, ktorú odjakživa plnila Spoločnosť DKL pre Cirkev a slovinský ľud. Povzbudil nás a pozval, aby sme sa "príliš nepridŕžali minulosti, ktorá nás

všetkých natoľko poznačila, ale aby sme hľadeli predovšetkým do budúcnosti, a tak žili našu charizmu podľa smerníc, ktoré sme si určili na provinciálnom zhromaždení." Rovnako niet dôvodu, prečo sa dívať so strachom do budúcnosti. P. arcibiskup Ljubljany je presvedčený, že "Cirkev v Slovinsku vlastní dost' dynamizmu a sily, aby žila dimenziu obetavosti voči blížnemu".

Na záver nám označil podstatné poslanie Spoločnosti DKL pri Slovincoch a Albáncoch na prahu nového tisícročia: **"Cirkev musí stále zjavovať dnešnému človeku tvár lásky a božieho milosrdenstva. Keby nemala túto tvár, chýbalo by jej niečo podstatné... a vy, dcéry kresťanskej lásky, vy ste tvárou božej lásky. Vaše miesto je v samotnom srdci Cirkvi!"** Týmito slovami ukončil svoju kázeň p. arcibiskup Ljubljany, náš brat vo sv. Vincentovi.

Na záver zaznelo mohutné "Te Deum". S veľkou vďakou a obnoveným nadšením sa táto slávnosť predĺžila do večera srdečným pohostením početných dobrovoľníkov, dobrodincov, chorých, detí a mládeže. Vzdávajme vďaky Bohu za týchto 150 rokov verného svedectva "milosrdnej tváre Cirkvi" medzi pokornými a maličkými.

Sestra Rozália LAZNIK
dcéra kresťanskej lásky

Etiópska provincia

Vypracovanie projektu výpomoci

Sestra Jean HARRIS
dcéra kresťanskej lásky

Práve sme doplnili projekt, týkajúci sa znevýhodnených ľudí spoločnosti, vďaka finančnej výpomoci 79 635,37 birr, ktorú nám poskytlo Írsko (Goal – nevládna organizácia). Táto suma je určená na pomoc starým, postihnutým ľuďom a sirotám, ktorí nás žiadajú o pomoc. Mysleli sme, že keď pomôžeme rodinám, aby sa postarali o seba bude to lepšie, ako individuálne rozdelenie peňazí osobám k zabezpečeniu potravy. Pridelenie presne určenej sumy skupine ľudí bolo náročnejšie, ale výsledky stáli za to.

Na začiatku sme šli na Ministerstvá sociálnych vecí, poľnohospodárstva a práce oblasti Oromo v Dembi Dollo. Spoločne sme diskutovali a hľadali najlepší prostriedok, ktorý by nám pomohol spoznať najchudobnejšie rodiny so starými a chorými ľuďmi ako i sirotami.

Potom miestni úradníci diskutovali s vedúcim každej dotyčnej oblasti, tzv. "kebele". Je to administratívna oblasť, ktorej predseda je volený ľuďom na určité obdobie. Rôzni predsedovia prijali našu žiadosť zistiť vo svojich krajoch skutočne chudobné rodiny v porovnaní s tými, ktoré sú nimi len relatívne.

Po tomto prvom "triedení" použitím vopred stanovených a prijatých kritérií sme obdržali zoznam rodín. Boli pozvané do Dembi Dollo na rozhovor so správou katolíckej Cirkvi ako i so štátnymi zamestnancami. Rodiny sa potom vrátili domov a boli požiadané, aby skúmali, aký by bol najlepší spôsob, ako im poskytnúť pomoc k ich rozvoju.

Pri druhom stretnutí v projektovej kancelárii katolíckej Cirkvi v Dembi Dollo s rodinnými zástupcami – niektorí z nich boli starci alebo chorí – ešte raz sa prediskutoval zámer projektu. Vedeli sme, že niektorí z prítomných nájomníkov nezodpovedali kategórii skutočne núdznych osôb. Požiadali sme ich, aby uvažovali a rozhodli, či skutočne patria do tejto skupiny, či by tým neochudobnili iných, skutočne chudobných. Asi 20 osôb sa zdvihlo a opustilo sálu.

Po tomto stretnutí sme vykonali ešte ďalšie triedenia v domoch ostatných nájomníkov a ešte sme znížili počet o 6 osôb, ktorých sme poznali, pretože pracovali v katolíckej Cirkvi a boli ňou odmeňovaní.

Pri treťom stretnutí v projektovej kancelárii rodiny sa dohodli na tom, čo treba robiť v rámci ich možností a vlastniacej pôdy. Niektorí z nich nevlastnili nič, žili z nádenníctva u statkárov.

Počas týchto rôznych stretnutí ľudia prijali základné poučenie od poľnohospodárskych pracovníkov o:

- a) príčine nedostatku potravy
- b) riešení, ako prekonať túto skutočnosť
- c) najlepšom spôsobe starostlivosti o dobytok
- d) systéme kontroly tohto projektu

Tento posledný bod spočíva v:

1. prijatí listu z cirkevnej kancelárie z Dembi Dollo; dostaviť sa priamo s chorými zvieratami na ošetrovanie k veterinárovi Dr. Wendemu. Keď ich ošetrí, pošle faktúru do cirkevnej kancelárie (V súčasnosti v Dembi Dollo niet štátneho veterinára, len jeden, a to súkromný.) Keďže tí najchudobnejší z chudobných nemajú peniaze k zaplateniu ošetrovania, toto často znamená smrť zvierat.
2. Každé zakúpené zviera bude označené znamením a číslom. Nájomníci dostanú svoje zvieratá losovaním. Každý z nich bude odfotený a zaregistrovaný s jemu prideleným zvieratkom či zvieratami, aby sa v budúcnosti uľahčila identifikácia.
3. S doktorom Wendemu bolo dohodnuté, že títo nájomníci mu privedú zvieratá hneď po pridelení do vlastníctva k vykonaniu

prvého očkovania, druhé po 2 týždňoch a tretie po 3 mesiacoch. Tieto očkovania platila katolícka kancelária.

4. nájomníci nemôžu predať ani darovať zvieratá. Keby boli k tomu donútení, bude potrebné najskôr prísť do kancelárie a vysvetliť dôvod. Tu sa budú snažiť pomôcť im v ich ťažkostiach.
5. počas určitej doby zodpovední rôznych lokalít a naši nádenníci budú dohliadať na rodiny a budú zodpovední za požičiavanie býkov (na obrábanie pôdy) tým, ktorí ich nevlastnia. Týmto spôsobom rodina si uchová celú úrodu a nie je nútená dať polovicu z nej vlastníčkovi býkov. Pre tieto rodiny si prajeme, aby ich ovce mohli viackrát vrhnúť mladé, čím by mohli predať z nich jedno alebo dve jahňatá na druhý rok. Takto by si mohli opäť požičať býkov na obrábanie svojej pôdy a zakúpiť si potrebnú obživu.

Konečná dohoda je podpísaná osobne každým hlavným zástupcom rodiny.

Na konci tohto stretnutia predstavitelia ministerstva poľnohospodárstva oznámili všetkým, že túto pomoc im poskytla katolícka Cirkev. Spontánne prítomní ľudia sa začali potichu modliť a ďakovali Bohu. Prosili Ho, aby požehnal zodpovedných vedúcich v živote zdravím a všetkým duchovným požehnaním.

Treba poznamenať, že na každom stretnutí bol prítomný jeden zástupca buď z ministerstva práce, sociálnych vecí alebo poľnohospodárstva, čím využili príležitosť na dialóg s ľuďmi, aby robili, ako uznajú za najlepšie.

Nadobudnutie zvierat

K zakúpeniu býkov alebo iných domácich zvierat treba prísť autom do dvoch oblastí: Kake, vo vzdialenosti asi 70 km, a Gaba Arbi asi 28 km. Z toho dôvodu musíme zapožičať auto, dodávku Toyota, zaplatiť naftu, opraviť regulátor, ak má poruchu počas cesty. Túto prepravu treba zopakovať trikrát k zakúpeniu dostatočného počtu zvierat pre rodiny, ktoré majú dostať býkov a kravy. Keďže väčšina z tých, ktoré predávali v Dembi Dollo boli už choré, zdalo sa nám rozumnejšie ísť ich zakúpiť do vzdialenejších miest.

Sprievodný list od správcu z Dembi Dollo do Kake a Gaba Arbi uľahčilo obchod. Vládi bolo treba zaplatiť určenú taxu za zakúpené zviera.

Pri každej ceste doprevádzali riaditeľa projektu traja statní nájomníci, aby priviezli zvieratá do Dembi Dollo. Boli im zaplatené cestovné výdavky: na cestu do Kake treba 2 dni, do Gaba Arbi jeden deň.

Jedenkrát na spiatocnej ceste pri prechode mostom spustila sa silná búrka a jeden býk zmizol. Dvaja sprievodcovia sa vydali hľadať ho. Našli ho po 3 dňoch pást' sa na úrode jedného farmára toho kraja. Ten ho vzal domov a postaral sa oň. Výdavky mu boli vyplatené.

Mohli sme tiež zakúpiť baranov v Dembi Dollo a Fincho, ktoré je vzdialené asi 25 km od Dembi Dollo.

Opäť sme dostali pomoc od správcu Dembi Dollo, ktorý nám dovolil zahnať baranov na noc do ohrady, určenej len na predaj zvierat, čo nám uľahčilo rozdeľovanie losovaním na druhý deň.

Počas celého projektu naši nádenníci posielali každé dva týždne do kancelárie v Dembi Dollo správu, týkajúcu sa vývoja. Mnohé kravy a ovce vrhli mladé, čomu sa ľudia tešili. Nanešťastie zomrel jeden muž, ktorý zanechal dve deti, 12-ročné dievča a 9-ročného chlapca; žena zomrela predtým. Ich teta si vzala deti k sebe, a tieto sa postarali dobre o ovce.

Miestni činitelia s našimi robotníkmi si vzali na starosť prenajímanie býkov na obrábanie zeme, či už na siatie obilia, kukurice, hrachu, korenia, prosa a iných zrn – podľa druhu pôdy.

Keď bolo všetko skončené, dostali sme od pána Ayele Negeri, vedúceho odboru práce a sociálnych vecí ďakovný list za našu spoluprácu. Vyjadril prianie, aby sme pokračovali v spoločnej práci v budúcnosti pre tie skupiny ľudí zo spoločnosti, ktorí sú zabudnutí a zanedbávaní. Myslím si, že toto budeme môcť robiť. Bola to pre nás dobrá skúsenosť.

Sestra Jean HARRIS
dcéra kresťanskej lásky

Poživajúci tieto výhody:

Počet rodinných zástupcov, ktorým sa poskytla pomoc:	193 (119 mužov, 74 žien) z týchto 193: 62 starých ľudí 22 sirôt 109 nemocných
Počet osôb, ktorým pomohlo týchto 193 osôb:	924 (449 mužov, 475 žien)

Tieto rodiny pochádzajú zo 17 roľníckych združení:

23 z Anno Mikael	4 z Kure Geyib	23 z Alacu Gambi	7 z Alacu Dorgome
2 z Minko	4 z Harro Baka	19 z Alacu Abo	7 z Alacu Kusaye
4 z Yanki	13 z Humbi Karro	12 z Alacu Badesso	13 z Hambella
26 z Walgai Bub.	22 z Addo a Sakko	6 z Alacu Sanaga	7 z Arrere

Rozpočet:

55 býkov	35 155,00
15 kráv	8 740,00
165 oviec, baranov	20 560,00
Potravinárske obilniny	6 300,00
Semená	3 000,00
Taxy za všetky zvieratá	464,00
Lieky pre zvieratá	1 317,25
Fotografie: identifikácia osôb a zvierat	328,05
Fotokópie dotazníkov, používaných pri rozhovoroch	7,00
Autá: nafta: 3 cesty do Kake a Gaba Arbi a oprava regulátora	572,00
Stravovanie a odškodné prepravcov dobytky	519,00
Povraz na uviazanie zvierat	105,00
Stravovanie a príspevok miestnym úradníkom a nádeňníkom	558,00
Statkár, ktorý choval strateného vola počas 3 dní	60,00
Odškodnenie dvom osobám za hľadanie vola	40,00
Podúčet	78 930,30
Rezerva katolíckej kancelárie na zaplatenie výdavkov, spojených s ošetrovaním zvierat	704,77
Celková suma:	79 635,37

Rozpočet bol vystavený v etiópskych birrách. 1 euro alebo 1 dolár = 8 birr, čo činí celkovo asi 9 954 eur alebo \$.

Provincia Veľká Británia

Ďalšia návšteva v Rumunsku

Sestra Joan MORIARTY
dcéra kresťanskej lásky

Naše vzťahy, ako dcér kresťanskej lásky provincie Veľkej Británie s Rumunskom, začali v roku 1991, kedy na začiatku obdobia po revolúcii, naše sestry prešli Európou s potravinami a ošatením pre naše sestry a chudobných v Oradea. Po tomto roku, na pozvanie organizácie "Na pomoc zdraviu" zo Spojeného kráľovstva, naše sestry šli na miesto, aby spoznali potreby detí, zasiahnutých chorobou AIDS, "detí Ceausescu" zatvorených v hrozných podmienkach v niektorých nemocniciach v Bukurešti. Ohromujúci a žalostný príbeh týchto detí bol

prevzatý médiami. Následne poskytnutá pomoc sirotincom a nemocniciam v krajine bola často neplánovaná a nekoordinovaná. Napriek zásahu britských, írskych, európskych a amerických charitatívnych organizácií záležitosti postupovali len pomaly. Zmena a zlepšenie kvality života a materiálneho prostredia je jedna vec. Zmena zmýšľania a srdce väčšiny rumunského obyvateľstva k súcitu a otvorenosti sa ukázala ako oveľa ťažšia úloha.

Zhodnotenie ukazuje, že v tomto čase sa v Rumunsku hovorí o 6 500 detí zasiahnutých na AIDS a 2 500 s oslabenou imunitou, zaregistrovaných Ministerstvom zdravotníctva. Sú to veľmi vysoké údaje, najvyššie v Európe.

Počas rokov 1992-1993 viac ako 40 detí bolo prevezených z nehygienickej nemocnice do "skupiny rodinných domov" s "adoptívnymi rodičmi", aby sa im ponúkli lepšie životné podmienky. Ale počas tohto

obdobia zdravotnícky personál sa postavil proti zákroku. Dcéry kresťanskej lásky podporili personálne a finančne túto iniciatívu "Na pomoc zdraviu" zo Spojeného kráľovstva. Prítomnosť našich sestier v rôznych skupinách domov počas posledného desaťročia prispela významne na pokračovanie, udržanie a kvalite poskytovaných služieb deťom z dôvodu opory poskytnutej personálu a zavedením moderných ošetrovateľských metód. Počas tejto doby pracovalo v Bukurešti šesť sestier dlhodobo a sedem ďalších na kratšiu humanitárnu pomoc.

Mnohé deti z týchto rodinných domkov boli zachránené od odhodena, odmietnutia a zanedbania, ktoré zakúšali predtým. Tieto deti sú v období dospievania. Žijú v pomerne pohodlných domoch, dostávajú primerané lieky, vyváženú stravu a obetavý personál im preukazuje lásku. Deti sú však izolované od ostatnej spoločnosti: je im odmietnutý prístup do škôl a lýceí. V Cirkvi nie sú dobre prijaté a zakazuje sa im akákoľvek spoločenská činnosť. Títo mladí nevedia, kto vlastne sú, odkiaľ prišli, komu patria, čo ich čaká v budúcnosti. Majú málo kontaktov, s výnimkou sociálnych pracovníkov. Po každej stránke sú "zle vystrojení", nemajú nadobudnuté kompetencie, aby mohli vstúpiť do sveta dospelých, ako im určuje právo od 18-tich rokov. Nemajú žiadnu perspektívu práce a možnosť prístupu k formácii: neexistuje žiadny projekt k ich odbornej formácii a zaisteniu budúcnosti. Nemajú žiadnu šancu stať sa mužmi a ženami v týchto úzkych a zúžených limitoch skupín rodinných domov.

"Na pomoc zdraviu" v Rumunsku (ktorá nie je tá istá, ako v Spojenom kráľovstve) žiadala personálnu podporu pre skupiny domov, kvôli neschopnosti rozriešiť problémy rozvoja. Spoločnosť odpovedala kladne a sestra Joan šla do Bukurešti v novembri 2001 k zhodnoteniu potrieb. Potom na máj 2002 bol naplánovaný jednotýždňový seminár – ateliér nazvaný "Dnes deti... zajtra dospelí". Seminár bol čiastočne sponzorovaný svetovou organizáciou pre deti UNICEF. Zúčastnilo sa na ňom 22 osôb, ktorí pracujú v organizáciách pre deti so zníženou imunitou a chorých na AIDS.

Okrem prednášok o normálnom raste a vývoji detstva a dospievania, prednášky boli zamerané na účinky nedostatku a na rôzne aspekty umenia rodičovstva, chápanie správania vedenia a ich metódy, na identitu, ľudské práva, chorobu, smrť, smútok, atď. ... Účastníci sa hlbšie sústredili na "výchovu pre život" a plánovanie budúcnosti, aby mohli ponúknuť týmto mladým ľuďom na prahu dospelosti určitú dôveru a ľudskú

dôstojnosť nadobudnutím odbornosti, ktorá zodpovedá ich talentom a schopnostiam.

Na konci seminára, ktorý sa konal v nádhernom prostredí Sinai, bolo badať, že medzi prítomnými zažiaril lúč svetla, nová zornica nádeje a elánu. Reakcie dodávali útechu a povzbudenie. Účastníci ocenili, že sa mohli podeliť o skúsenosti z práce pri pohovoroch v skupinách a slobodne vyjadriť svoj názor. Úzka spolupráca s ostatnými v budúcnosti, deľba informácií a zdrojov, upevnenie nadviazaných priateľstiev – všetci účastníci toto považovali za dôležité. "Nie som sám... je možné niečo robiť." Mať odvahu povedať pravdu otvorene a bez strachu – to bola často opakovaná téma. "Snívaj odvážne, všetko je možné". Ozvali sa žiadosti o väčšiu účasť zo strany Cirkvi, zvlášť vo chvíli choroby, hospitalizácie a pri úmrtí. Mnohí hovorili o minulosti kresťanskej viery a cítili sa dobre, keď niektoré osoby vyjadrili svoju lásku ku Kristovi a ku kresťanským hodnotám. Iné komentáre sa týkali "uznania, obohatenia a zmien, ktoré prinieslo stretnutie... dozvedel som sa veľa nových vecí... stretol som obdivuhodných ľudí s veľkým srdcom... spoznal som, že je možné pracovať skupinovo... teraz stojím za záujmami detí".

Ďakujeme Bohu za všetkých, ktorí prijímajú riziko milovať a starať sa o druhých. Dúfajme a modlíme sa, aby týchto niekoľko zrniek nádeje, zasiatych počas stretnutia, prinieslo ovocie v živote účastníkov a detí, o ktoré sa starajú. Rovnako sa modlíme, aby potrebné zdroje dokázali premeniť ich víziu na realitu.

"Dávajte si pozor, aby ste neopovrhli ani jedným z týchto maličkých. Lebo vám hovorím, ich anjeli v nebi ustavične hľadajú na tvár môjho Otca, ktorý je na nebesiach." (Mt 18, 10)

Sestra Joan MORIARTY
dcéra kresťanskej lásky

Blahorečenie

P. Marka Antónia Durando, CM

Výňatky zo záznamu na stránke Internetu 17. 7. 2002
z Komisie pre blahorečenie Božieho služobníka

20. októbra t. r., pri príležitosti misijnej nedele, budeme s radosťou sláviť spolu so Sv. Ocom Jánom Pavlom II. blahorečenie nášho spolubrata Marka Antónia DURANDO (1801-1880), vizitátora Misijnej spoločnosti a direktora DKL Turínskej provincie – prezývaného svätým Vincentom Talianska. Tak ako náš zakladateľ, aj on bol poradca bohatých, ale služobník chudobných; direktorom rehoľníčok, ale apoštolom ľudových misií; späť s kráľom, ale túžiaci stráviť svoj život medzi chudobnými. Bol zakladateľom "Nazaretských sestier" a tiež viacerých charitatívnych stredísk.

Do Spoločnosti vstúpil s úmyslom odísť ohlasovať evanjelium do Číny, ale jeho slabé zdravie mu nedovolilo realizovať toto pranie. Avšak počas celého obdobia služby vizitátora, poslal mnoho spolubratov do Číny, Etiópie, Ameriky a v Genove otvoril seminár pre misie.

Dnes ho Cirkev vyzdvihuje do zástupu blahoslavených, aby nám bol vzorom misionárskeho života a kresťanskej lásky.

Stručný obsah priebehu stretnutia

(od 7. – 26. júla 2002)

Iniciatívou a pozvaním P. Róberta Maloney, generálneho predstaveného Misijnej spoločnosti a dcér kresťanskej lásky, všetky provincie boli pozvané zúčastniť sa na prvej sesii duchovných poradcov – asesorov laických skupín Vincentskej rodiny /ďalej VR/, ktorá sa konala v Paríži od 7. – 26. júla 2002. Odpoveď provincií oboch spoločností bola veľmi pozitívna. Na stretnutí sa zúčastnilo 64 DKL a 44 CM, ako aj dve rehoľníčky a jedna laička, ktorí animujú skupiny vincentských laikov. Zodpovední za niektoré vetvy VR viedli skupinu počas 2. a 3. týždňa, čím spolupracovali na tomto formačnom projekte.

Organizačná komisia, v zložení: P. Roberto Lovera, CM (za SIEV: Service International d'Etudes Vincentiennes, t.j. Medzinárodná služba vincentských štúdií), s. Margaret Barret, DKL, pani Marina Costa, AIC a P. Benjamin Romo, zvolila témy, ktoré pomohli účastníkom uvažovať o úlohe a poslaní duchovného poradcu v súčasnej Cirkvi. Komisia určila nasledovné ciele stretnutia:

- prehĺbiť učenie zakladateľov,
- poznať skupiny VR a ich pôsobenie,
- lepšie spoznať úlohu poradcu.

Témy boli rozdelené na tri časti:

1. Vernosť evanjeliu, Cirkvi a sv. Vincentovi.
2. Čo je a čo robí VR.
3. Úloha poradcu skupín VR.

Tieto tri témy boli prehĺbené prednáškami, skupinovými prácami, debatami, pohovormi o skúsenostiach a syntézou z úvah nad témami, prítomnosťou a príhovormi medzinárodných predsedov AIC, Spolku sv. Vincenta de Paul /t. j. konferencie/, Vincentskou mariánskou mládežou /VMM/ a MISEVI /Vincentskí laickí misionári/.

Poznámka: Niektoré prednášky sú v tomto čísle, ďalšie neskôr.

Niektoré vlastnosti dobrého formátora

Paríž, 9. júla 2002
P. Róbert P. MALONEY, CM
Generálny predstavený

I. MENIACE SA PROSTREDIE A NIEKTORÉ SÚČASNÉ VÝZVY

Mnohé veci sa zmenili od doby svätého Vincenta, ale výzvy na pomoc vo formácii sú stále časté v súčasnosti tak, ako nimi boli v jeho dobe. Dokonca by sa dalo povedať, že vzrástli. V týchto posledných rokoch je to jedna z najnaliehavejších výziev, ktoré som počul. Tieto výzvy majú svoje súčasné odôvodnenie. Významné súčasné faktory ich umiestnili do nového prostredia.

1. Rozšírenie Cirkvi v Ázii, Afrike a Južnej Amerike a potreba lepšej prípravy formátorov.

Už počas pontifikátu Pavla VI. Cirkev významne zmenila svoj vzhľad. Po prvýkrát väčšina členov Cirkvi žije v južnej pologuli. Na prahu tretieho tisícročia oblasti, kde je najrýchlejší rast, sú Ázia, Afrika a Južná Amerika. Walbert Buhlmann toto nazýva "nastolením tretej Cirkvi"¹ Tak, ako vyzdvihol Karl Rahner, katolícka Cirkev sa stala skutočne "svetovou Cirkvou"² až v 20. storočí.

---

¹ Walbert Buhlmann, *"The Future of the Church"* (Budúca Cirkev), Maryknoll, New York: Orbis 1986, 4-5; cf., W. Buhlmann, *"The Coming of the Third Church"* (Nastolenie tretej Cirkvi), Slough, Anglicko, Vyd. St Paul 1976

² Karl Rahner, *"The Abiding Significance of the Second Vatican Council"* (Trvalý význam II. vat. koncilu) v *"Theological Investigations"* (Teologické bádania) XX, 90-102; cf. tiež *"The Future of the Church and the Church of the Future"* (Budúcnosť Cirkvi a Cirkev budúcnosti) v *"Theological Investigations"* (Teol. bádania) XX, 103-104; pozri tiež *"Aspects of European Theology"* (Aspekty európskej teológie), v *"Theological Investigations"* (Teol. bádania) XXI, 83.

Mnohé listy, ktoré prichádzajú na môj stôl, obsahujú často výzvy z južnej pologule, kde žiadajú o pomoc vo formácii. Biskupi a provinciálni predstavení píšú, že viac ako finančné zdroje, chýbajú im dobre pripravení, zrelí ľudia, schopní viesť, vychovávať laikov, sestry a kňazov. Niekedy toto obhajujú slovami: "Keby ste nám pomáhali päť až desať rokov, za ten čas môžeme vyškoliť našich formátorov a budúcnosť bude pripravená!

2. Obnovený záujem o "Vincentnú rodinu"

Počas posledných siedmich rokov mnohé skupiny, ktoré sa viažu na charizmu sv. Vincenta de Paul, si stále viac uvedomujú svoju príslušnosť k tej istej "rodine". Od medzinárodnej až po miestnu rovinu sme sa začali častejšie stretávať, spolupracovať na miestnych projektoch pre chudobných, spoločne sa modliť, viesť dialógy o nových spôsoboch, ako načerpať viac z našej jednoty, pri úplnom zachovaní odlišujúcich črt každej skupiny. V takom prostredí zaznieva silnejšie a jasnejšie výzva k vzájomnej pomoci vo formácii.

Počas našich stretnutí v r. 1999, 2000, 2001 a 2002 zodpovední z niektorých hlavných vetiev Vincentskej rodiny /ďalej len VR/ uvažovali nad viacerými formačnými plánmi:

- a. kniha, ktorá by opisovala "základné kamene" vincentskej spirituality, takej, akú žijú a konkretizujú laici vo svojich skúsenostiach laikátu;
- b. používanie Internetu ako nástroja formácie;
- c. dokument, pripravený AIC a určený duchovným poradcom skupín; jednou z jeho hlavných úloh je formácia;
- d. príprava podobného dokumentu pre duchovných poradcov Vincentskej mariánskej mládeže, bude vám predložený k diskusií počas týchto dní;
- e. toto dnešné stretnutie v Paríži pre duchovných poradcov našich laických skupín.

Formácia je jednou z najnaliehavejších výziev, ktoré prichádzajú od rôznych vetví našej rodiny: AIC, Dcéry kresťanskej lásky, Konferencie svätého Vincenta de Paul, mládežnícke skupiny, Združenie zázračnej medaily a mnohé ďalšie.

3. Rýchly nárast skupín Vincentskej mariánskej mládeže

Tieto skupiny združujú asi 65 000 členov na všetkých kontinentoch. Nedávne rozšírenie týchto skupín je pozoruhodné. 2. februára 1999 Svätá Stolica schválila prvú sériu Medzinárodných štatútov pre VMM. V auguste 2000, v Ríme, konalo sa ich 1. generálne zhromaždenie so zástupcami, prichádzajúcimi zo 46 krajín.

V niektorých krajinách, ako Španielsko, tieto skupiny majú veľmi dobre rozvinutý formačný plán. V ostatných krajinách sa snažia vytvoriť ho. Ale zo všetkých strán prichádza naliehavá výzva po formácii.

Jeden výhonok VMM je Združenie MISEVI, ktorého medzinárodné štatúty boli schválené Svätou Stolicou 7. apríla 1999. MISEVI pripravuje k práci do misií *ad gentes* vincentských laických misionárov. Ponúka im formáciu, apoštolské zadelenie – miesto, komunitné prostredie, duchovnú a hmotnú oporu, pomoc začleniť sa pracovne vo vlasti po ich návrate z misie. Je jasné, že počiatočná a stála formácia jej členov je novou a dôležitou výzvou. Prvé generálne zhromaždenie sa konalo v januári 2001 s účasťou 70-tich zástupcov zo 16-tich krajín.

4. Zmena metódy

Dnes naliehame na novej metóde, prispôsobenej osobe, ktorá sa ujíma utláčaných³, počas ktorej vychovávateľ a vychovávaný sa navzájom poučujú. Vychovávateľa nielen evanjelizujú, ale sú aj evanjelizovaní chudobnými. Súčasné dokumenty poznamenávajú, že osoby nemajú byť len *predmetmi*, ale aj *subjektami* procesu formácie.

V súčasnosti hovoríme tiež o potrebe pomáhať chudobným, aby dosiahli svoj "osobný rast". Záverečný dokument nedávneho generálneho zhromaždenia zástupcov AIC, ktoré sa konalo v Querétaro, v Mexiku, od 17. – 23. novembra 1998, hovorí o takej pomoci druhým, "ktorou by sa stali činiteľmi – rozmnožovateľmi" činností, ktoré majú za cieľ premieňať sociálne štruktúry.

Napokon pápežské dokumenty týchto posledných rokov stále vyzdvihovali potrebu inkulturácie. Prehlbené chápanie antropológie, hodnôt

---

³ Porov. Paulo Freire, "*Pedagogy of the Oppressed*" (Pedagogika utláčaných), New York: Herder and Herder, 1970.

ako i falošných hodnôt, existujúcich v rôznych kultúrach, ktoré zohrávajú úlohu medzníka s evanjeliami, nielenže pomáha kresťanstvu očistiť kultúry tým, že zohráva prorockú úlohu odhaľovania zla, ktoré sa tam zakoreňuje, ale tiež sa obohacuje týmito kultúrami nachádzaním nových foriem vyjadrenia autentických ľudských a kresťanských hodnôt.

II. – DESAŤ CHARAKTERISTÍK DOBRÉHO FORMÁTORA V SÚČASNOSTI

Dovoľte mi začať krátkym citátom od sv. Pavla v jeho 2. liste Korint'anom⁴:

"Pán je Duch; a kde je Pánov Duch, tam je sloboda. A my všetci s odhalenou tvárou hľadáme ako v zrkadle na Pánovu slávu a Pánov Duch nás premieňa na taký istý, čoraz slávnejší obraz..."

Pavol žasne nad pôsobením Ducha Svätého, ktorý premieňa veriacich na obraz Krista, Toho, ktorý je obrazom Otca. Táto základná milosť Novej zmluvy je nám ponúknutá nielen pri krste, ale neustále cez celý život. Sme povolaní k stálemu obráteniu sa k Pánovi, k stálej formácii v Kristovi. Sme hýbaní milosťou, čím sa otvárame práci Božej premeny. Snažíme sa vytvoriť Pánovi priestor v našich srdciach, aby nás mohol premeniť. To je tá otvorenosť srdca na premenu, ktorú nazývame "formácia".

Dovoľte mi navrhnúť 10 charakteristík dnešného dobrého formátora. Má byť:

1. Hlboko zakorenený v osobe Ježiša

Zdá sa to jasné, ale nič nie je dôležitejšie. V našom kontexte každá formácia vedie "k úsiliu zaodiť sa Pánom Ježišom Kristom"⁵. Formátor nemá len jednoducho vedieť, čo sa týka Krista. Musí ho osobne zažiť. Len osoba skutočne naplnená Duchom Pána bude schopná odovzdávať tohto Ducha druhým. Dobrý formátor dýcha Pánovho Ducha, necháva sa ním inšpirovať a vyžaruje ho.

---

⁴ 2 Kor 3, 17-18.

⁵ List Rimanom 13, 14.

2. Úplne preniknutý vincentskou charizmou

Sv. Vincent nám zanechal úžasný dar. Charizma VR zostáva v súčasnosti mimoriadne aktuálna, v čase, kedy sa formy chudoby rozmnožujú a každým dňom sa stále viac rozširuje priepasť medzi bohatými a chudobnými. Formátor alebo formátorka musí poznať sv. Vincenta, jeho dejiny, spiritualitu, poslanie, základné diela, mať konkrétnu a účinnú lásku k chudobným, poznať skupinu, ktorú vedie. Tieto prvky má odovzdať formácia budúcim služobníkom chudobných.

3. V kontakte so svetom chudobných

Ak máme formovať druhých a viesť ich k plnšej účasti na evanjelizácii chudobných, musíme sami poznať chudobných a ich svet. Dobrý formátor bol evanjelizovaný chudobnými. Konkrétne pozná najopustenejších. Počul ich životné príbehy, nechal sa nimi pretvárať. Jeho osobná skúsenosť s Pánom nie je abstraktná. Povedzme skôr, že pozná Krista zvláštnym spôsobom: takým, akým sa zjavuje v osobe chudobných.

4. Schopný byť vodcom v duchovnom vedení

Ktokoľvek sa vydal na duchovnú cestu, nie je nevyhnutne dobrým vodcom. Vodca – sprievodca potrebuje mať skúsenosť a cvik, ktoré cibria jeho prirodzené dary. Pozná chodníčky, po ktorých kráčajú cestujúci: diaľnice, dráhy, pasce, nástrahy. Dobrí vodcovia aj padli a viackrát sa zdvihli. Vedia povzbudiť znechutených a utíšiť skúsenou radou netrpezlivosť impulzívnych osôb. Najlepší vodcovia sú tí, ktorí kráčajú s kandidátmi na formáciu; niekedy zrýchľujú krok, niekedy ho spomaľujú a niekedy ho zastavia na oddych.

5. Pozorný pri počúvaní

Sv. Vincent by nemeškal a povedal by, že každý formátor musí byť pokorný. Existuje čnosť, o ktorej by hovoril viac ako o tejto? Múdry formátor zbiera pred siatím. Pozorne napína sluch, aby počul potreby tých, ktorí sú v procese formácie. Súhlasí a necháva sa nimi evanjelizovať a meniť. Nejednen učiteľ prekvapene povedal: "Keď som učil svojich študentov,

myslím si, že som viac dostal, ako dal." Dúfame, že študenti a učitelia sa navzájom premenili v procese formácie.

6. Schopný dobre komunikovať používaním súčasných prostriedkov, aby zaangažoval ostatných do procesu formácie.

Po počúvaní musí formátor tiež hovoriť. Avšak jeho reč nemusí byť len slovná, zvlášť v našich dňoch. V tejto dobe, kedy prevláda vizuálny štýl, je veľmi dôležité, aby formátor používal moderné komunikačné prostriedky. Tieto prostriedky pôsobia na rôzne zmysly poslucháčov (študentov) a hlbšie ich ponárajú do procesu štúdia. Dnes sú na dosah formátorovi filmy, hudba, predstavenie spracované pomocou počítača, Internet a varianty iných audiovizuálnych nástrojov.

Pedagogika je umenie a veda. Je dôležité, aby sme zapojili do výchovného procesu tých, ktorí chcú byť vedení, formovaní, a tým sa stanú aktívnymi činiteľmi osobnej formácie. Oni majú prvú zodpovednosť za svoju formáciu. Dúfame, že sa stanú "činiteľmi – rozmnožovateľmi", schopnými odovzdávať druhým talenty, ktoré dostali. K realizácii týchto cieľov dobrý formátor musí vedieť pracovať nielen s jednotlivcami, ale tiež so skupinami. Má byť schopným stimulovať študentov, aby si navzájom pomáhali v procese formácie.

7. Poznať sociálne učenie Cirkvi

Pred niekoľkými rokmi som napísal článok na túto tému.⁶ Hoci Cirkev jasne prehlásila svoje sociálne učenie pred viac ako 100 rokmi, stále je málo poznané väčšinou veriacich. Toto sociálne učenie je osobitne dôležité pre našu VR, pretože je zamerané zvlášť na tých najnúdznejších. Cirkev má v základe "prednostný záujem o chudobných". Navrhujem, aby všetky programy vinčentskej formácie obsahovali zdravú dávku tohto učenia. Má byť správne predstavené, aby si ho študenti osvojili a potom odovzdali druhým.

---

⁶ Porov. "The Foundational Principles in the Social Teaching of the Church" (Desať základných princípov v sociálnom učení Cirkvi), v *Ozvenách Spoločnosti*, č. 4 (apríl 1999).

8. Schopný vytvárať vzťahy a pracovať ako člen skupiny v spolupráci s ostatnými členmi tejto skupiny.

V našej VR sme povolaní slúžiť nielen ako osoby, ale aj ako členovia rodiny. Pri práci vo formácii je zvlášť dôležité, aby tí, ktorí vedú, predstavili a akosi "posvätili" ducha rodiny a schopnosť pracovať v skupine, spolu, skôr ako sa vkladajú sami do diela ako osoby.

Formátor musí byť schopný pracovať s ďalšími formátormi našich laických skupín, byť im k dispozícii, k ich službám, vyzdvihnúť ich talenty, zväčšiť počet činiteľov formácie spomedzi ich radov. Skupinová práca tvorí základ.

9. V spojení s rôznymi skupinami VR

Tieto skupiny majú spoločné dedičstvo, ale zároveň odlišné charizmy. Je dôležité, aby sme sa naučili oceniť spoločné a odlišné prvky našej rodinnej tradície. V tejto oblasti máme dlhú a zdravú históriu v spolupráci s členmi Misijnej kongregácie, dcérami kresťanskej lásky, AIC (kedysi dámami kresťanskej lásky), Spolkami svätého Vincenta de Paul, Združením zázračnej medaily, skupina Vincentskej mariánskej mládeže a nedávno s MISEVI. Okrem týchto skupín mnohé ďalšie majú účasť na našej tradícii. V posledných rokoch sme mali častejšie kontakty s Rehoľníkmi sv. Vincenta de Paul, Federáciou sestier kresťanskej lásky vo Francúzsku, Nemecku, Rakúsku, Taliansku a Indii, Federáciou kresťanskej lásky v Spojených štátoch a mnoho ďalších skupín.

10. Naozaj misionárom

Formátor, nasmerovaný na poslanie, má celkový pohľad. Vie, že za okolitými horami sú ďalšie mestá a dediny, kde sa má hlásať evanjelium. Vie, že keď sa pozerá na oceán, jeho vlny sa dotýkajú ďalších kontinentov, ďalších brehov, kde tiež žijú a trápia sa chudobní. Svätý Vincent v dobe, kedy bolo cestovanie veľmi náročné a spojenie obmedzené, pozeral mimo hranice Francúzska k východu, k západu, k severu i na juh. V roku jeho smrti bola jeho duchovná rodina už čiastočne medzinárodná. V dnešnej dobe, kedy existujú rýchle dopravné prostriedky a okamžité spojenie, je ešte naliehavejšie, aby sme robili tak, že náš proces formácie nás vedie ku globálnej vízii. V tejto chvíli, keď toto hovorím, je povzbudzujúce vidieť

rýchlosť, s akou členovia našej rodiny vo vzdialených krajinách odpovedajú na kampaň proti hladu.

Svätý Vincent bol úžasným formátorom. Ľudia sa dobrovoľne združovali okolo neho a boli zachytení jeho evanjeliovým pohľadom, ktorý im odovzdával. Mám nádej, že my, jeho učeníci, budeme môcť oživiť prostredníctvom služby formátora ducha, ktorého nám odovzdal.

Tak ako svätý Vincent, dobrý formátor v súčasnosti učí viac svojím príkladom, ako svojimi slovami, viac svojím životom, ako poučeniami, viac svojou osobou, ako svojimi projektmi. Dobrý formátor je schopný spojiť hlboké zakorenenie v Boha s hlbokým vcítením sa do utrpení chudobných. Je schopný zapojiť dušu VR do duše sveta. Je schopný vyjadriť našu charizmu tvorivo, moderne v súčasných kultúrnych zložitých podmienkach. Je schopný vidieť otvorene ťažké situácie a zároveň vzbudzovať nádej. Je schopný vychádzať z múdrosti našej tradície a vyjadriť ju aktuálne a konkrétne. Je schopný pokojne a jasne hľadiť na deprimujúce údaje a nachádzať dôvody nádeje lepšej budúcnosti. Ako sv. Vincent, aj on je schopný priťahovať druhých, aby naozaj verili s nadšením svojim pravým hodnotám, prejavovali svoju vieru konkrétnou, účinnou a praktickou láskou.

P. Róbert P. Maloney, CM
Generálny predstavený

Zjednocujúce prvky vo vincentskej rodine

Paríž, 19. júl 2002
P. Benjamín ROMO, CM
Medzinárodný zástupca VR

O ktorej rodine hovoríme?

Keď hovoríme o vincentskej rodine /VR/, myslíme na všetky skupiny združení a kongregácie, ktoré sa vo svojom životnom štýle a apoštoláte inšpirujú - s jemnými rozdielmi – tým, čo dnes nazývame **vincentská charizma**.

Vieme, že charizmy sú dary Ducha Svätého, dané Cirkvi cez konkrétnu osobu alebo skupiny osôb, pre službu Cirkvi a sveta.

Svätý Pavol často opakuje, že charizmy sú Božie dary pre službu druhým. V liste Korinťanom píše: "*Dary milosti sú rozličné, ale Duch je ten istý. Aj služby sú rozličné, ale Pán je ten istý. A rozličné sú aj účinky, ale Boh, ktorý pôsobí všetko vo všetkých, je ten istý.*"¹

V tomto príspevku budem hovoriť o tých prvkoch, ktoré podporujú vytváranie jednoty v rôznych vincentských združeniach. Táto jednota, o ktorej dnes hovorím, chce uskutočniť Ježišovu túžbu: "*aby boli jedno...*". Chceme tiež viac poznať tieto spoločné prvky, ktoré umožnia zjednotiť naše sily, aby sme sa stali účinnejšími nástrojmi spásy pre chudobných. Nebudem hovoriť nič nové. Ved' už sa veľa napísalo na túto tému. Mojm úmyslom pri tejto príležitosti je skôr pripomenúť vám, čo sme a čo realizujeme ako rodina.

V našej VR, ako v každej ľudskej rodine, sú členovia, ktorí sa častejšie stretávajú a udržiujú užšie vzťahy. V rodine sú aj príbuzní, ktorí sa vidia len občas a len príležitostne oslavujú. Naopak, užšie vzťahy existujú napríklad medzi bratmi a sestrami. V našej VR sú združenia, ktoré sú si bližšie, ktoré sa stretávajú častejšie, poznajú sa ako rodní bratia, a tak láska

---

¹ 1 Kor 12, 4-6.

medzi nimi je viditeľnejšia: vedia sa podeliť v hĺbke o svoj život, napredovanie, ťažkosti, atď. Spolupracujú a pomáhajú si vo vzájomnej formácii a k lepšej službe.

Najskôr vám poviem o bratoch a sestrách spojených navzájom úmyslom zakladateľov: tí, ktorí sa zrodili pre službu chudobným.

ZRODENÍ PRE SLUŽBU CHUDOBNÝM

Bratstvá kresťanskej lásky, dnes AIC /Association Internationale des Charités/: Sv. Vincent založil toto spoločenstvo v r. 1617 v Châtillon. Dejiny jeho vzniku sú veľmi známe. Jeho cieľ zostáva stále jasný od čias založenia: "*Aby ctili nášho Pána, Ježiša Krista, svojho patróna a jeho svätú Matku, a slúžili chudobným chorým... telesne a duchovne.*"²

Misijná kongregácia /jej členovia sú ešte nazývaní lazaristi/:

Sv. Vincent ju založil v r. 1625. Jej cieľom bola evanjelizácia chudobných a formácia kňazov. Ich heslo je: "*Poslal ma hlásať Radostnú zvesť chudobným.*"³

Spoločnosť DKL: Bola založená v r. 1633 svätým Vincentom a sv. Lujzou. "*Hlavný cieľ, pre ktorý Boh povolal a zhromaždil DKL je: aby ctili nášho Pána Ježiša Krista ako prameň a vzor každej lásky, slúžiac mu telesne a duševne v osobe chudobných...*"⁴ Ich heslom je: *Láska Ježiša Krista nás podnecuje.*"

Konferencie sv. Vincenta: Tento spolok sa zrodil 23. 4. 1833 na schôdzke prvej "Konferencie kresťanskej lásky" vlozenej pod ochranu sv. Vincenta de Paul. Jej zakladajúcimi členmi boli Emanuel Bailly, najstarší zo skupiny, spolu so 6-timi študentmi, medzi nimi Frederik Ozanam. V súčasnosti je to veľké medzinárodné hnutie charitatívneho apoštolátu a sociálnej činnosti. Vďaka duchovnému spojeniu a formácii členov má túžbu niesť svedectvo bratskej Kristovej lásky k najchudobnejším.⁵ Spolu s ďalšími sa usiluje prekonať rôzne druhy biedy.

---

² Sv. Vincent de Paul, Coste XIII, Všeobecné pravidlá Bratstiev kresťanskej lásky.

³ Lk 4, 18.

⁴ Pravidlá DKL, I., 1.

⁵ Porov. Mt 25, 31-46.

Vincentská mariánska mládež (1999) je obnovou Združenia dietok Nepoškvrnenej P. Márie. Vznikla v r. 1847 pod vplyvom zjavení P. Márie sv. Kataríny Labouré v r. 1830. Podľa Štatútov z r. 1999 jej cieľom je: *"Formácia členov k pevnému životu podľa viery a nasledovaním Krista evanjelizátora chudobných. Žiť a modliť sa ako Mária s jednoduchosťou a pokorou a uplatňovať spiritualitu Magnifikatu. Podnecovať, oživovať a udržiavať misionárskeho ducha spoločnosti, najmä prostredníctvom skúseností misionárov pri najchudobnejších a mládeži."*⁶

Združenie Zázračnej medaily: Vytvorilo sa vo VR rovnako pod vplyvom zjavení P. Márie; bolo schválené Piom IX. v r.1847 a Piom X. v r.1909. Cieľom je oslava P. Márie v tajomstve Nepoškvrneného Počatia. Ona je vzorom kresťanského života.: *"Cieľom je oslava P. Márie bez hriechu počatej, úsilie o posvätenie jej členov, integrálna formácia ku kresťanskému životu a k apoštolátu kresťanskej lásky, zvlášť voči najopustenejším (rodiny a chudobní vo všeobecnosti). Medaila P. Márie či už prostredníctvom symbolov, ktoré predstavuje, ako aj silou, ktorú v sebe nesie, ponúka vzor a pomôcku k dosiahnutiu týchto cieľov."*⁷

Misionárski vincentští laici (MISEVI): Toto združenie sa zrodilo vo vnútri VR v r. 1999. Jeho cieľ: *"Podporovať, uľahčovať a usmerňovať prítomnosť a prácu laických misionárov v misiách "ad gentes", ktoré sú zverené vincentskej rodine alebo ňou vedené"*.⁸

Podľa toho, čo sme doteraz povedali, v každej z menovaných združení VR, môžeme nájsť spoločné prvky, ktorú sú:

Všetky tieto združenia:

- * uznávajú sv. Vincenta za zakladateľa alebo inšpirátora;
- * majú rovnaké poslanie: evanjelizovať chudobných, čo je úloha vincentínov;
- * majú spoločný životný štýl a konkrétnu formu služby chudobným. Toto tvrdenie uvidíme neskôr jasnejšie.

---

⁶ Medzinárodné štatúty, 1999, čl. 9 (1, 2, 3)

⁷ Medzinárodné štatúty, 1998, čl. 2: ZZM

⁸ Medzinárodné štatúty, 1999, čl.2.1

* majú spoločnú spiritualitu Vtelenia: Boh je prítomný /inkarnovaný/ v chudobnom, čo znamená predovšetkým, že keď hovorím s chudobným, hovorím k Bohu; keď sa stretávam s chudobným, zakúšam stretnutie s Bohom; slúžim Bohu a milujem Ho v službe chudobným...

* majú spoločný sekulárny (laický) charakter. Charizma vznikla spolu s vytvorením laických združení; bratstvá vznikli ako prvé. Laický charakter ich členov spočíva aj v tom, že žijú svoje poslanie vo svete.

Vincentskú charizmu môžeme opísať, /nie definovať/ ako štýl kresťanského života v Cirkvi a vo svete. To je spôsob existencie. Nie je to niečo, čo je pridané k osobe. Nie je to oblečenie, ktoré si raz oblečiem, inokedy vyzlečiem podľa okolností, vhodnosti alebo určitých chvíľ. Skôr je to spôsob, akým žil Ježiš stále - 24 hodín denne. Charizma je dar, ktorý **určuje** spôsob života, vzťahov, činnosti toho, kto ju prijíma. Charizma je sila, ktorá nám dáva možnosť žiť naše krstné povolanie vo svete veľmi jasne určeným spôsobom. Vincentská charizma je dar pre Cirkev, pre službu chudobným.

Dovoľte mi pokročiť v našej úvahe, dajúc odpoveď na otázku, ktorú sme si už položili: Ktoré sú prvky alebo skutočnosti, ktoré nás ako rodinu zjednocujú?

SPOLOČNÝ ŠTÝL VO VINCENTSKEJ RODINE

Rodina ma spoločné korene, to znamená spoločné ovzdušie a vlastný štýl, vytvorený z princípov a prejavov. Má tradíciu, ktorá sa prenášala ústne alebo od jedných k druhým, v každodennom živote. Ktoré sú tieto princípy, prejavy alebo spoločné prvky, o ktoré sa delíme vo vincentskej rodine? Naznačím niekoľko čít, ktoré vyjadrujú tento životný štýl a poslanie spoločenstva. Hoci budem o nich hovoriť oddelene, predsa v konkrétnom živote sú navzájom spojené.

1. Stredobodom je Ježiš Kristus, evanjelizátor chudobných

Vo vincentskej duchovnej skúsenosti nie je nič dôležitejšie, ako zameranie na skúsenosť Ježiša Krista, Evanjelizátora a Služobníka chudobných. To je základ vincentského poslania, vzor pre kresťana, ktorý chce žiť svoju vieru na spôsob sv. Vincenta. Takto spoznáva Ježiša Krista, upiera pohľad na Toho, ktorý žil v blízkosti chudobných, počúval ich,

pomáhal im, odpúšťal im, dával im jest', kráčal s nimi a ohlasoval im, že Božie kráľovstvo je pre nich a pre tých, ktorí sa stávajú chudobnými.

Táto cesta je úžasná, pretože spočíva v tom, že vstupujeme do Ježiša Krista, máme účasť na jeho živote, myslení, cítení, jeho láske a osude. Veď preto sv. Vincent povedal: *"Náš Pán Ježiš Kristus je pravý vzor, tento neviditeľný obraz, na ktorom máme vytvárať všetky naše skutky."*⁹ Inokedy povedal: *"Spomeňte si, pane, že žijeme v Ježišovi Kristovi smrťou Ježiša Krista a že musíme zomrieť v Ježišovi Kristovi životom Ježiša Krista a že náš život musí byť ukrytý v Ježišovi Kristovi a Ním plný. Aby sme mohli zomrieť ako Ježiš Kristus, musíme žiť ako On."*¹⁰

Kým je pre mňa Ježiš? S ktorým evanjeliovým obrazom Ježiša viem lepšie stotožniť svoju skúsenosť viery?

2. Milovať Krista v chudobných a chudobných v Kristovi "telesnou a duchovnou" službou.

"Ježiš Kristus v chudobných" a "chudobní v Ježišovi Kristovi" sú dva základy vincentského srdca, s ktorými možno prechádzať po tomto svete. Môžeme rozlíšiť Ježiša Krista a chudobných, ale nemôžeme ich oddeliť. Veľká láska k Ježišovi Kristovi nás zaväzuje k činnému súcitu k chudobným a disponuje nás na utrpenie, čo je cenou, ktorú treba zaplatiť, aby sme pomohli zraneným na ich ceste.¹¹ Vieme dobre, že spása prichádza od Ježiša Krista, ale záruka o prijatí tejto spásy, spočíva v tom, že sa o ňu delíme s chudobnými.

"Drsní a hrubí" chudobní sú pre vincentinov sviatosťou trpiaceho Pána. *"Obráťte však medailu a uvidíte vo svetle viery, že Boží Syn, ktorý chcel byť chudobný, sa nám predstavuje v týchto chudobných; On sa vo svojom utrpení skoro nepodobal na človeka."*¹² *"Stotožnil sa s chudobnými až do takej miery, že všetko, čo robíme chudobným, považuje za vykonané jeho božskej osobe."*¹³ Preto chudobní, ich štvrte, ulice a nemocnice, sú pre

---

⁹ Sv. Vincent de Paul, Coste XI, 212: Pohovor o rozjímaní z 1. 8. 1655.

¹⁰ Sv. Vincent de Paul, Coste I, str. 295: P. Antonovi Portail, kňazovi CM.

¹¹ porov. Lk 10, 25-37

¹² Sv. Vincent de Paul, Coste XI, str. 32: Úryvok z konferencie o duchu viery.

¹³ Sv. Vincent de Paul, Coste XIII., str. 811: Konferencia pre panie kresť. Lásky. Správa o stave diel (11. 7. 1657).

vincentína "posvätnými miestami"¹⁴. Je to tiež dôvod, prečo sv. Vincent hovorí, že *"keď zanechávate rozjímanie a svätú omšu kvôli službe chudobným, nestrácate nič, lebo keď slúžite chudobným, idete k samotnému Bohu."*¹⁵ Dnes hovoríme o celkovej, "integrálnej" službe. Sv. Vincent by povedal, že chudobnému treba prinášať "chlieb a katechizmus".

3. Služiť chudobným praktickou a konkrétnou láskou

Vincentická tradícia nalieha na praktickú kresťanskú lásku. To je tajomstvo svätosti vincentína. Sv. Vincent kládol dôraz na činnú lásku. "Keď som bol hladný, nielen že ste sa nado mnou zľutovali, ale dali ste mi aj najesť; keď som bol smädný, nielen, že ste sa ku mne priblížili, aby ste sa na mňa dívali, ale dali ste mi aj napit'; keď som bol vo väzení, neuspokojili ste sa len modlitbou za mňa, ale ste ma aj navštívili..."¹⁶

Od čias sv. Vincenta až podnes sú členovia vincentkej rodiny známi ako muži a ženy, schopní milovať praktickou, konkrétnou a činnou láskou. Milujú tým, že slúžia a neboja sa zašpiniť si ruky v službe chudobným. Vincentíni sa nezrodili pre vysoko postavené miesta, alebo aby sa z nich stali len úradníci; nezrodili sa, aby slúžili podľa presne určených programov, ktoré sa však nedotýkajú biedy chudobných. Naopak, zrodili sa, aby hľadali riešenia na problémy chudobných, riešenia konkrétne, či už krátkodobé, niekoľko mesačné, alebo dlhodobé.

4. Usilujú sa žiť a slúžiť jednoducho a pokorne

Sv. Vincent hovorí: Duch Ježiša Krista je duch jednoduchosti, ktorý spočíva v tom, že hovoríme veci tak, ako sa majú, bez pokrytectva alebo skrývania, s pohľadom upreným na Boha. Sv. Vincent bol

---

¹⁴ Porov. Sv. Vincent de Paul, Coste X, str. 663: Konferencia z 24. 8. 1659: *"Drahé sestry, vidíte, že to čo som povedal, si zasluhuje, aby sme si zopakovali. Poviem vám to. Vaším kláštorom a domom je dom nemocných; máte len jeden. Váš kostol je farský kostol a máte sa zbožne zúčastňovať na bohoslužbe. Vašou celou je najatá izba a máte povedať: "Mojou celou je najatá izba". Vašou kláštorňou chodbou sú ulice mesta, kam idete v zime a v každom čase za chudobnými chorými."*

¹⁵ Sv. Vincent de Paul, Coste IX, str. 5: Konferencia z 31. 7. 1634.

¹⁶ porov. Mt 25, 35-36.

presvedčený o dôležitosti jednoduchosti, nazýva ju *"moja najobľúbenejšia čnosť"*; *pri všetkých úkonoch najviac sa usilujem o jednoduchosť.*"¹⁷ Boh miluje jednoduchých ľudí.¹⁸ Vincentín sa snaží žiť tento štýl ako cestu, ktorá mu umožní pripodobniť sa Bohu a nadviazať úzke a bratské vzťahy s chudobnými.

Nový Zákon vyzdvihuje túto podstatnú pravdu: *"Ale vaša reč nech je "áno – áno", "nie – nie. Ostatné pochádza od Zlého."*"¹⁹ Sv. Vincent chce, aby jeho synovia a dcéry boli jednoduchí v živote a žili pravdivo.

Jednoduchý životný štýl nám pomáha vytvárať *"ľahko priechodné"* vzťahy medzi nami, rýchlejšie sa spoznávame a približujeme k chudobným, sme autentickí, verní svojim záväzkom a žijeme podľa nich. Jednoduchosť nás zaväzuje k pravdivosti a odhaľovaniu všetkého, čo je klamstvo a dvojtvárnosť.

"Pokora, pokora, pokora", hovoril sv. Vincent, *"to je základ evanjeliovej dokonalosti"*.²⁰ Sv. Vincent uprednostnene vyzýva tých, ktorí ho nasledujú, aby pozorovali *"tento obdivuhodný príklad pokory u nášho Pána Ježiša Krista."*²¹ Vincent žil hlboko ponorený do tajomstva Božieho Syna, ktorý *"sa zriekol seba samého, vzal si prirodzenosť sluhu a stal sa človekom."*²²

Pokora nám dáva rozpoznať našu ohraničenosť ako stvoreni a nevyhnutnosť vykúpenia. Pokoru možno vidieť v postoji vďačnosti za obdržané dary a vedie nás k tomu, aby sme všetko v živote videli ako milosť. Pokora sa konkretizuje tiež v duchovnej zrelosti, ktorá vedie osobu *"k postoju sluhu, služobnice"* s túžbou pustiť sa do pokorných skutkov v službe chudobným. Napokon sa prejavuje v činnej túžbe nechať sa evanjelizovať chudobnými *"našimi pánmi a učiteľmi"*. Životom v pokore si uvedomujeme, že keď *"pomáhame chudobným, konáme len skutky spravodlivosti a nie milosrdenstva."*²³ Bez pokory by spolupráca nebola možná.

---

¹⁷ Sv. Vincent de Paul, Coste I, 284: Františkovi du Coudray (6. 11. 1634).

¹⁸ porov. Sv. Vincent de Paul, Coste IX, str.391 (1.5.1648): XII, str. 167 (21.3.1657).

¹⁹ Mt 5, 37; porov. 2 Kor 1, 17-20.

²⁰ VP II., 7, str. 71 (Konštitúcie a Štatúty /1984/).

²¹ Sv. Vincent de Paul, Coste XI, str.394

²² Fil 2, 7; porov. Sv. Vincent de Paul, Coste XII, str. 109.

²³ Sv. Vincent de Paul, Coste VII, str. 98: 8. 3. 1658: Firmínovi Get, superiorovi v Marseille.

Čo znamená dnes viesť jednoduchý a pokorný štýl života, aby v nás chudobní spoznali svojich služobníkov, bez pocitu urážky alebo napádania?

5. Slúžia chudobnému osobným kontaktom

Vo vincentskej charizme chudobnému sa slúži osobne a v priamom kontakte. Sme vincentíni, pretože sme s chudobným, poznáme ho osobne. Naše programy pomoci nie sú abstraktné, ale sú vypracované na základe poznania ich zranení. Toto je náš štýl a nie iný. U nás nič nemôže nahradiť priamy kontakt s chudobnými. Oni nás učia, čo sme povinní robiť. Ich konkrétne defekty nám určujú program práce, ktorý je potrebný naplniť. Aby toto plánovanie bolo vincentínske, musí obsahovať tieto dva prvky: lásku, ktorá sa stáva konkrétnou pomocou, a potom oslobodzujúcu evanjelizáciu. Chlieb a katechéza. Láska a misia. Evanjelium bez chleba, bez konkrétnej pomoci je okyptené, a chlieb bez evanjelia vytvára osoby nanovo závislé, inak povedané: vznikajú nové druhy chudoby. Sv. Vincent povedal: *"Musíte sa postarať, aby im nič nechýbalo, či už pre zdravie tela, alebo pre spásu duše."*²⁴

6. Chudobní sú považovaní za "našich pánov a učiteľov"

Tento princíp si osvojíme v priamom kontakte s chudobnými, pohľadom viery, teda skúsenosťou. Chudobní sú trpiacou sviatosťou Ježiša Krista, sviatosťou drsných, nevychovaných, niekedy zapáchajúcich. Oni sú Kristom, znetvoreným na križi, ale predsa Pánom sveta, dejín a centrom pre tých, ktorí Ho nasledujú.

Chudobní nariadujú a my poslúchame. Oni sú tí, ktorí hovoria ako, kedy a čo potrebujú a my odpovedáme na ich výzvu. Oni sú učiteľmi a my máme mať slúžiacu lásku poslušného a podriadeného služobníka. Nepomáhame im zhora, ale zdola, nie iba zvonka nezaujato, ale s vnútorným záujmom, nehľadáme ich vďačnosť, ale ich uzdravenie, oslobodenie, aby raz mohli aj oni pomáhať iným.

---

²⁴ Sv. Vincent de Paul, Coste IX, str. 119: Konferencia z 14. 6. 1643: Vysvetľovanie pravidiel.

Chudobní sú naši "učitelia"²⁵. Naučíme sa od nich skutočnej viere v Boha, praktizujúc ju spolu s nimi. Sv. Vincent povedal: *"Zo skúsenosti viem, že pravé náboženstvo, pravé náboženstvo je medzi chudobnými. Boh ich obdaril živou vierou; veria, dotýkajú sa, zakusujú slová života."*²⁶ Oslobodzujú nás od falošných predstáv o Bohu. Keby sme nerobili všetko, čo môžeme, aby sme im pomohli, tak vedzme, že sme vinní za ich utrpenie.²⁷ Chudobní uzdravujú chýbajúcu rovnováhu našej viery, ktorá hlása to, čo nekoná. Pri nich sa učíme, že brány neba sú vytvorené z dreva kríža a my im môžeme pomôcť niest' kríž a uľahčiť im ho. Keď uzdravujeme ich zranenia, aj naše zranenia sú uzdravované. Preto treba milovať v pote tváre a námahou svojich ramien.²⁸ Naše vedenie laikov vo vincentskej formácii bez osobnej a priamej služby chudobným môže byť ochudobnené a obmedzené.

7. Milovať láskou citovou, činnou, vynaliezavou a zdieľajúcou

Láska, ktorá je súcitom, náklonnosťou, hlbokým citom na našej vincentskej ceste, stáva sa láskou činnou, službou vykonávanou v radosi, nadšení a trvalo. Táto láska je nekonečne vynaliezavá, hľadá a nachádza pramene, formy kresťanskej lásky a životné talenty. Je to láska, ktorá chce milovať druhých a konať tak, aby i druhí milovali tak isto. Sv. Vincent povedal: *"Nestačí, že ja milujem Boha, ak ho nemiluje môj blížny."*²⁹ *"Syn Boží sa stal človekom nie iba preto, aby nás zachránil, ale aby sme sa aj my stali záchrancami ako On."*³⁰ Sv. Vincent prenáša túto lásku, ktorú objavil a žil: ľudia v rôznych podmienkach, členky bratstiev, šľachticné a jednoduché dedinské devy, jednoduchí bratia, misionári, laici zo všetkých strán, vojvodkyňa z Aiguillonu a obuvník Klaudius Leglay³¹. Ak milujeme chudobných a ak ich vidíme v Ježišovi Kristovi, priali by sme si, aby viacerí boli zapálení za túto vec a hľadali by sme prostriedky, ktorými by sme ich zasvätili do tejto naliehavej práce. Teraz, ako za čias sv. Vincenta,

---

²⁵ Sv. Vincent de Paul, Coste XII, str. 5.

²⁶ Sv. Vincent de Paul, Coste XII, str. 170-171: Konferencia z 14. 3. 1659.

²⁷ Porov. Sv. Vincent de Paul, Coste XI, str. 202: Pohovor o rozj. 24. 7. 1655.

²⁸ Porov. Sv. Vincent de Paul, Coste XI, str. 40: Výňatok z konf. O láske k Bohu

²⁹ Sv. Vincent de Paul, Coste XII, str. 262: Konferencia z 30. 5. 1659: O láske.

³⁰ Sv. Vincent de Paul, Coste XII, str. 113: Konferencia z 13. 12. 1658.

³¹ Porov. Sv. Vincent de Paul, Coste XII, str. 294: Konferencia z 5. 8. 1659: O morálnej teológii, kázaní, katechizme a vysluhovaní sviatostí.

môžeme povedať, že chudobní, ktorí sú úplne bezradní, ktorí trpia, ktorých počet sa zvyšuje zo dňa na deň, sú mojou ťarchou a bolesťou. Z týchto dôvodov potvrdzujem pravdu, že dnes je vinčentská charizma aktuálna a naliehavá.

8. Nechajú sa evanjelizovať chudobnými a laikmi

Chudobní nás oslobodzujú od života príliš zameraného na nás samých. Uzdravujú naše zranenia, ktoré vznikli našou zmäčkosťou či krátkozrakosťou; dávajú zmysel a smer nášmu životu. Vedú nás na úzku cestu života, ktorá vedie k životu. Sv. Vincent povedal: *"Často máte myslieť na to, že vašou hlavnou záležitosťou je – a to Boh žiada zvlášť od vás - veľká starostlivosť o službu chudobným; oni sú naši páni. Ach, áno, moje sestry, oni sú naši učitelia."*³²

Vzdialiť sa od chudobných znamená vzdialiť sa od Boha; priblížiť sa k chudobným, znamená priblížiť sa k Bohu. Potrebujú Evanjelium, ktoré vinčentská rodina dostala od Ježiša Krista – to je radostná zvesť, vytvorená z chleba spravodlivosti a služby lásky. Evanjelizovať vo vinčentskej tradícii znamená pokračovať v živote Krista a dávať ho poznať, používajúc pritom prostriedky, ktoré používal On; evanjelizovať najskôr tých, ktorých aj Ježiš uprednostňoval: chudobných a potom ostatných, ale vychádzajúc vždy zo situácie chudobných a z ich zranení. To je úzka brána³³ VR. To je náš spôsob ako žiť lásku. Slúžiť chudobným, znamená slúžiť Ježišovi a slúžiť Ježišovi, znamená slúžiť chudobným. Zmŕtvychvstalý a žijúci Kristus nás posielal uzdravovať rany po klincoch a ranu v boku³⁴ ukrižovaného Krista, ktorého utrpenie je predĺžené v dejinách všetkých ukrižovaných a chudobných sveta.

Mnohé aspekty duchovného života svätého Vincenta boli premenené, dokonca podstatne, a to vďaka stretnutiu s laikmi, ktorých mu Boh poslal do cesty. Osoba, ktorá dnes vedie vinčentské združenia, musí "sa nechať pretvárať Bohom" pozorným počúvaním laikov, ktorým slúži a cez ktorých Boh zjavuje svoju vôľu.

---

³² Sv. Vincent de Paul, Coste IX, str. 119: Konferencia z 14. 6. 1643:

Vysvetľovanie pravidiel.

³³ porov. Mt 7, 13-14.

³⁴ por. Jn 20, 19-23.

9. Žit' vincentskú charizmu znamená žit' misionársku charizmu

Byť misionárom znamená vychádzať v ústrety, k stretnutiu s druhými. Ježiš je misionár Otca. Sv. Vincent bol misionárom, ktorý zanechal svoje plány a predstavy, aby sa stal "bytosťou" pre druhých. Povoláva mužov a ženy, aby vyšli zo seba samých a išli k chudobným celého sveta. Pozýva ich ísť tam, kde sú potreby najväčšie a kde sú najchudobnejší. Disponovanosť a mobilita sú základné postoje charizmy. Vincentská charizma sa zrodila so sv. Vincentom, ktorý založil v roku 1617 Bratstvá kresťanskej lásky, dnes AIC. Neskoršie v r. 1625 Misijnú spoločnosť, v r. 1633 so sv. Lujzou Spoločnosť DKL. V čase smrti jeho diela boli prítomné za hranicami Francúzska: v Poľsku, v Taliansku, v Alžírsku, na Madagaskare, v Škótsku...³⁵

10. Dať Márii pravé miesto vo vincentskej spiritualite³⁶

Mária nie je doplnok vo vincentskej rodine; nie je ani výlučnou úctou jednej skupiny, či združenia. Mária ukazuje VR spôsob, akým žije jednotu s Ježišom Kristom, počúvaním Slova a službou druhým. Mariánska úcta vo vincentskej spiritualite je striedma vo vonkajších prejavoch, ale hlboká v praktickom zmysle. Mária je učiteľka duchovného života, učí nás pozornému počúvaniu Slova, je Matkou, ktorá sa prihovára, ktorá nám ukazuje cestu modlitby a miesto chudobných, ako jediný priestor nášho života. Učí nás byť pozornými na potreby chudobných a spôsob, ako im slúžiť. Sv. Vincent povedal: "*Sv. Panna sa starala o potreby svojej rodiny a pomáhala i potešovala blížneho. Avšak vždy to robila v Božej prítomnosti.*"³⁷ Dcéram kresťanskej lásky povedal, že je učiteľkou, od ktorej sa máme naučiť "*starostlivosti, bedlivosti a láske, ktorú preukazovala svojmu Synovi*".³⁸

---

³⁵ Porov. Sv. Vincent de Paul, Coste XI, 402. Vieme, že sám sv. Vincent bol pripravený odísť do misie. "*A ja, hoci som starý a vek, ktorý mám, nemôžem zanechať v sebe túto dispozíciu, hoci aj ísť do Indie, aby som získal duše pre Boha, a aj keby som mal cestou zomrieť alebo na lodi.*"

³⁶ K tomuto bodu som použil prednášku P. R. Maloney, CM "*Zázračná medaila, nový obraz pre nové tisícročie*", Ed. La Milagrosa, Madrid, 2002.

³⁷ Sv. Vincent de Paul, Coste IX, str. 340: Konferencia z 18. 8. 1647: O sv. prijímaní.

³⁸ Sv. Vincent de Paul, Coste IX, str. 142: O diele nájdených detí.

Zjavenia sv. Kataríny Labouré sa udiali práve vtedy, keď sa VR začala nanovo rodiť, po tom, čo bola rozptýlená a v istej miere aj rozpustená Francúzskou revolúciou. V desaťročiach po r. 1830 naša Rodina zakúsila veľkú obnovu.³⁹ Vieme, že po tomto láskyplnom zásahu P. Márie zrodili sa dve veľké vetvy: mariánska mládež a združenie zázračnej medaily.

O Frederikovi Ozanamovi sa hovorí, že keď zakladal dielo Konferencií v r.1833, nosil medailu.⁴⁰ V r. 1843 napísal malé dielo, ktoré obsahovalo prvé publikované správy o zjaveniach sestry Kataríny. 4. 2. 1834 Ozanam chcel vložiť pod ochranu Panny Márie novozałożené konferencie. Za hlavný sviatok konferencií zvolil 8. 12., Nepoškvrnenej Počatie Panny Márie. Tento návrh bol jednohlasne schválený členmi spolku.

A.I.C., t.j. panie kresťanskej lásky až do r. 1959 zasväcovali sa 8. decembra Nepoškvrnenej Panne Márii. Spolu s DKL a členmi CM stali sa najhorlivejšími šíriteľmi medaily po zjaveniach sv. Kataríny.

KRÁTKO O ROZDIELNOSTI

Čas nám nedovoľuje detailne rozoberať túto tému, hoci rovnako dôležitú, pretože nemožno hovoriť o jednote ako o uniformite. Ak hovoríme o jednote, musíme začať realitami, ktoré máme spoločné a potom môžeme hovoriť o tých, ktoré nás robia odlišnými. Bohatstvo prinášame do spoločného a naším "odlišným bytím" sa stávame pevnosťou. Spolupráca vyviera z našich odlišností a našej autonómie. Rozdiely medzi rôznymi združeniami existujú a pre nás je to výzva spoznať ich a prežívať ich, pretože sú pre nás najväčším vkladom k účinnej spolupráci. Žiadne združenie nevyčerpáva celé bohatstvo vinčentskej charizmy a toto má svoje dôsledky. Rôzne združenia majú odlišné dejiny, rozdielne spôsoby, ako pracovať pre chudobných, rôzne odtiene vo svojej spiritualite. Úsilie, ktoré

---

³⁹ K počtu detailov nárastu VR počas tohto obdobia porovnaj René Laurentin a Philippe Roche, CM, *Katarína Labouré a Zázračná medaila* (Lazaristi, Dcéry kresťanskej lásky, Dessain et Tolra, Paríž, 1976. Porovnaj zvlášť str. 66 a nasl. Porovnaj tiež René Laurentin, *Autentický život Kataríny Labouré* (Desclée De Brower, Lazaristi, DKL, Paríž, 1980).

⁴⁰ René Laurentin, *Autentický život Kataríny Labouré*, I. kniha (Desclée, De Brower, Lazaristi, DKL: Paríž, 1980, 189)

mnohé krajiny vynakladajú, aby VR stála na pevných základoch, si vyžaduje nie homogénnosť rôznych inštitúcií, ale vzájomné poznanie, pomoc a spoluprácu.⁴¹

Záver

Vedenie laikov jednotlivých združení si vyžaduje od nás presnejšie poznanie týchto realít vinčentskej charizmy, spoločných všetkým a život z nej. Vyžaduje si teoretické a praktické poznanie týchto prvkov, ktoré sú odlišné v každom združení.

Podľa toho, čo sme povedali, môžeme potvrdiť, že existuje identita, ktorá zjednocuje členov VR, ale na druhej strane každé združenie má svoju vlastnú identitu. Z toho môžeme vydedukovať určitú istotu, že všetky združenia nemôžu mať rovnaký typ vedenia. Každé združenie má svoj vlastný štýl a toto vyžaduje od osoby duchovného poradcu, detailné poznanie združenia a hlboký rešpekt k jeho vlastnej autonómii.

Ukončujem myšlienkou, že členovia VR sú ľudia, ktorí žijú život ako Ježiš Kristus, robia dobro a spolu so sv. Vincentom sú presvedčení, že *"tí, čo milujú chudobných počas svojho života, nebudú sa báť smrti"*.⁴² Rovnako sú presvedčení, že *"si nemôžeme lepšie zaistiť večné šťastie, ako tak, že budeme žiť a zomierať v službe chudobným, v náručí Božej Prozreteľnosti a v stálom zriekaní sa seba samých, aby sme nasledovali Ježiša Krista."*⁴³

P. ROMO, CM
Medzinárodný zástupca VR

---

⁴¹ porov. AA. VV. "Oživiť kresťanskú lásku", 3; Vyd. CEME, Salamanka 2002, 238.

⁴² Sv. Vincent de Paul, Coste I, 596: jednému kňazovi CM (október 1639).

⁴³ Sv. Vincent de Paul, Coste III, 392: Jánovi Barreau, francúzskemu konzulovi v Alžírii.

***Lujza de Marillac,
vedúca bratstiev kresťanskej lásky***

Paríž, 19. júl 2002
Sestra Alžbeta CHARPY
dcéra kresťanskej lásky

Keď r. 1625 sv. Vincent de Paul prijíma duchovné vedenie Slečny Le Gras, rodenej Lujza de Marillac, tušil, aké miesto bude zaberat' v jeho živote? Nemyslím si, pretože v tej dobe sa mu zdala ako znepokojená, úzkostlivá žena. Slečna Le Gras potrebuje stretávať sa často so svojim duchovným direktorom, ťažko jej padne jeho neprítomnosť v Paríži. Táto žena mala bolestnú minulosť: nevie, kto je jej matka, rodina Marillac odsunula nabok toto nemanželské dieťa. Potom bola Lujza vydaná, hoci osobne sa chcela stať rehoľníčkou; v decembri 1625 ovdovela a zostal jej na výchovu 12-ročný syn.

Pán Vincent bude potrebovať viac rokov k spoznaniu pravej osobnosti Lujzy de Marillac. Choroba a smrť jej manžela ju znepokojili, pretože si myslela, že ju Boh potrestal za nesplnenie daného sľubu stať sa rehoľníčkou. Ale postupne nájde svoju rovnováhu. Vincent jej radí a zapája ju do práce pre chudobných. Postupne sa mu objavuje hĺbka duchovného života jeho zverenkyne, jej ľahkosť nadväzovania kontaktov s osobami, s ktorými sa stretáva, jej dobroprajnosť a tiež rýchlosť pochopiť situácie, jej zmysel pre organizáciu.

Prvá úloha

V máji 1629 obracia sa Vincent de Paul na Lujzu de Marillac. Príjme úlohu ísť do Montmirail na návštevu Bratstiev kresťanskej lásky, založených v tomto meste a v susedných dedinách? Tento návrh necháva Lujze úplne slobodnú odpoveď:

"Ctihodný Otec de Gondy ma žiada, aby som ho prišiel navštíviť do Montmirail čo najskôr (...) Nehovori Vám Vaše srdce, aby ste tam šli, Slečna?"

Ak by tomu tak bolo, treba odísť budúcu stredú kočom do Chalons (...) a budeme mať to šťastie uvidieť Vás v Montmirail." ¹

Lujza po krátkej úvahe súhlasí s pozvaním svojho vodcu. Jej syn Michal je chovancom v Kolégiu sv. Mikuláša de Chardonnet, a tak môže voľnejšie nakladať s časom. Je si P. Vincent vedomý toho, že Lujza prijíma záväzok, ktorý ju povedie ďaleko, veľmi ďaleko? Je to možné, pretože ju posielajú na cestu skutočným "poslaním do misie".

"Posielam vám listy a spisy, ktoré budete potrebovať pri cestovaní. Chodte teda, Slečna, chodte v mene nášho Pána. Prosím Božiu dobrotu, aby vás sprevádzala, aby vám bol útechou na vašej ceste, vašim tieňom proti páľave slnka, vašou ochranou pred dažďom a zimou, vašim mäkkým lôžkom v únave, vašou silou v práci a napokon, aby vás priviedol v dokonalom zdraví a plnú dobrých skutkov."²

Po tejto 1. ceste Vincent de Paul žiada Lujzu de Marillac navštíviť rôzne bratstvá kresťanskej lásky v kraji Ile-de-France ("francúzskeho ostrova"), na okolí Paríža, ale tiež ďalej, napr. do Montmirail. Štúdium listov Vincenta de Paul Lujze de Marillac nám dáva spoznať, že od tohto dátumu sa reč mení. Už ju neoslovuje "moja dcéra", ale "Slečna". Vincent sa už neobracia na svoju zverenkyňu, ale na svoju spolupracovníčku. Lujza sa stáva vizitátorkou – návštevníčkou bratstiev kresťanskej lásky.

Návšteva Bratstiev kresťanskej lásky

Keď si Vincent de Paul volí Lujzu za spolupracovníčku pre diela bratstiev, táto má 38 rokov. Lujza, postavou malá, rýchla žena, nebola nikdy silného zdravia. Toto jej nezabraňuje cestovať. Najčastejšie ju posielajú Vincent, alebo jej odovzdávajú výzvy paní kresťanskej lásky. Dôvody návštev sú rôzne: povzbudzovanie členiek bratstva, rozriešenie ťažkostí na viacerých miestach, nové rozbehnutie činnosti bratstva, ktoré nefunguje, ako napr. vo Villeneuve St Georges, pomoc v začiatkoch nového bratstva v Beauvais, Liancourt, ...

---

¹ Sv. Vincent de Paul, Coste I, str. 72: apríl alebo máj 1629

² Sv. Vincent de Paul, Coste I, 72 – 73: 6. mája 1629.

Príprava návštevy

Každá návšteva si žiada prípravu: materiálnu a duchovnú.

Bratstvá KL boli najčastejšie založené a rozbehnuté na záver ľudových misií, ktoré kázali Pán Vincent alebo lazaristi. Miesto je známe, dedinské zvyky, alebo niekedy farár ovplyvňujú činnosť bratstva. Lujza rada prijíma od P. Vincenta alebo od jeho spolubratov informácie, ktoré jej pomôžu pri návštevách.

Pred každým odchodom Lujza sa zúčastní na sv. omši a zverí návštevu Pánovi milosrdnej lásky. Prijatie svojho Pána vo sv. prijímaní ju posilňuje. V decembri 1629 si zapíše, čo pocítila pred odchodom do Asnières:

"V stredu počas adventu som odišla do Asnières, napriek tomu, že som sa obávala cestovať kvôli mojej nemoci. Cítila som sa povzbudená poslušnosťou, ktorá ma tam posielala a svätým prijímaním toho dňa. Cítila som sa pobádaná vykonať úkon viery." ³

Zverené poslanie prežíva ako úkon viery. Je si vedomá, že je poslaná vykonať dobro, ktoré ju prevyšuje. Počas sv. omše, 5. februára nasledujúceho roku (1630), Lujza de Marillac je vedená viac prehĺbiť zmysel svojho poslania:

"Počas sv. prijímania sa mi zdalo, že Náš Pán mi vnukol myšlienku, aby som ho prijala ako Ženícha mojej duše, dokonca to bolo na spôsob zásnub." ⁴

Vo výročný deň jej svadby s Antonom Le Gras, manželom, ktorého jej vybrala rodina, Lujza prijíma Boha "*ženícha svojej duše*" a sväté prijímanie Kristovho Tela spečatí tento zväzok, ktorý ju pozýva, aby všetko opustila a nasledovala svojho Ženícha. Vo svojej správe pokračuje:

"Cítila som sa silnejšie spojená s Bohom v tejto mimoriadnej úvahe a myšlienke opustiť všetko, aby som nasledovala svojho Ženícha a odteraz na Neho hľadela takto; aby som znášala ťažkosti, ktoré stretnem a prijímala ich ako spoločný majetok (manželov)." ⁵

---

³ Sv. Lujza de Marillac, Duch. spisy 702: december 1629: Návšteva bratstva v Asnières.

⁴ Sv. Lujza de Marillac, Duch. spisy 702: február 1630: Návšteva bratstva v St Cloud.

⁵ Sv. Lujza de Marillac, Duch. spisy 702: február 1630: Návšteva bratstva v St Cloud.

Lujza sa cíti povolaná žiť s Pánom, s ktorým má všetko "spoločné". Tak ako On, obetuje sa pre údy Kristovho Tela; tak ako On, bude znášať ťažkosti života. V tomto svetle, ktoré ju ožaruje, môže znovu čítať Matúšovo evanjelium: "*Čokoľvek ste urobili jednému z týchto najmenších, mne ste urobili.*" Lujza prijíma túto milosť "*mystickej svadby*" v úkone chudoby, ako celkom závislá na Bohu v "začínajúcej misionárskej činnosti" ⁶

Takéto chápanie zmyslu prijatej misie bude Lujza prehľbovať počas dlhých rokov. Bude sa usilovať deliť sa o ňu so všetkými, s ktorými bude pracovať. Dcéram kresťanskej lásky vysvetlí, že každé prijaté poslanie od Boha je na jeho slávu a dobro chudobných:

"Budú si pamätať, že v prvom rade majú hľadiť na Pána Boha a jeho slávu, potom na záujem osôb, s ktorými budú prichádzať do styku, aby im lepšie slúžili podľa spôsobilosti ich ducha. A predovšetkým si treba dávať pozor, aby sme si neprisvojovali diela, na ktorých sa môžeme z Božej milosti podieľať, či už by to bolo zo samolúbosti, zadostučinenia alebo márnomyseľnosti, lebo týchto sa máme často zriekať." ⁷

Toto poslanie pri trpiacich údoch Kristových pre Lujzu de Marillac nie je len "*osobnou záležitosťou*". Má sa žiť spoločne, v Cirkvi. Žiadať si radu, overovať si, čo bolo povedané, čo sa urobilo, je pre Lujzu nevyhnutnosťou. Misia jej nepatrí.

Cesta

Na cestovanie používa Lujza de Marillac zvyčajné prostriedky. Na krátke vzdialenosti sa najčastejšie ide pešo (v 17. storočí 10 – 15 km nenaháňa strach), alebo na koni. Na dlhšie cesty je tu koč – dostavník, nie veľmi pohodlný dopravný prostriedok, s poštovými prepriahacími stanicami (miesto, kde si kone odpočinuli). V týchto hostincoch Lujza spoznáva pestrú zmes. Konštatuje tiež vysoké ceny za stravu. Skúsenosť ju viedla k podaniu praktických rád pri cestovaní dcér kresťanskej lásky:

---

⁶ Sv. Lujza de Marillac, Duch. spisy 702: február 1630: Návšteva bratstva v St Cloud.

⁷ Sv. Lujza de Marillac, Duchovné spisy 763: jún 1647: Poučenie pre sestry poslané do Montreuil sur Mer.

"Poprosia hostinskú, aby im dala v hostinci nejakú malú izbu na spanie ... Keďže chlieb je drahý v hostincoch, urobia dobre, ak si ho nakúpia viac u pekára, aby mali dostatok." ⁸

Počas cestovania Lujza de Marillac mala taký zvyk, že keď zahliadla vežu kostola, poslala svojho anjela strážcu, aby pozdravil Pána vo Sviatosti Oltárnej. Sestry zachytili jej jednoduchú modlitbu:

"Môj drahý anjel strážny, prosím ťa, chod' tam, kde býva môj Ježiš. Povedz tomuto Božskému Spasiteľovi, že sa mu klaniam a milujem z celého srdca. Pozvi toho poklonyhodného väzňa lásky, aby prišiel do môjho srdca a v ňom prebýval. Toto srdce je príliš malé, aby mohlo pojať takého veľkého kráľa, ale chcem ho rozšíriť láskou a vierou."

Počas cesty Lujza čítala, rozprávala sa s cestujúcimi a tiež mala i čas na spanie.

Návšteva

Keď Lujza prišla na určené miesto, musela si nájsť ubytovanie. Zdá sa, že si chcela zachovať slobodu, pretože len málokedy zašla k predsedníčke alebo členke bratstva. Často ide do nocľahárne (hostinca) tak, ako to bolo v Neufville alebo v Pont Saint Maxence, alebo k súkromníkom, k pánovi Ricard v Beauvais, k pánovi Caille, k pekárovi vo Verneuil.

Návšteva prebieha v dvoch navzájom sa dopĺňajúcich častiach: Lujza si nachádza čas a prostriedky, aby spoznala život a fungovanie bratstva. Usiluje sa vdýchnuť mu nový dynamizmus. Toto koná prostredníctvom stretnutí s členkami bratstva a návštevami chudobných. Takto badá, aký život sa tam vedie. Jej pozorovací duch a zmysel jej v mnohom poslúžia. Jej kompetencia v mnohých oblastiach jej pomáhajú prinášať presné odpovede.

Všetky tieto ženy, angažované v bratstvách kresťanskej lásky vo svojich dedinách, majú dobrú vôľu, ale dosť rýchlo sa objavujú ťažkosti v ich vzájomných vzťahoch, rôzne spôsoby pohľadu na službu chudobným, otázky

---

⁸ Sv. Lujza de Marillac, Duchovné spisy 727: Praktické rady pre cestujúce sestry.

o tom, kto má byť prijatý do bratstva. Lujza ich počúva s veľkou pozornosťou. Správy z jej návštev sú veľmi podrobné.

Ťažkosti vo vzájomných vzťahoch

Sú časté a týkajú sa v prvom rade tých, ktorí majú zodpovednosť v bratstve.

"Zdá sa, že medzi sestrami vládne dosť srdečnosti. Niektoré z nich niekedy šomrú na vedenie úradníčok." ⁹

Medzi členkami vedenia bratstva sa nachádza *Pokladníčka*, poverená finančnými záležitosťami. Každý deň dáva potrebné peniaze tej, ktorá pripravuje v ten deň jedlo, aby nakúpila potraviny. Vo Verneuil existuje ťažkosť vo vzťahu s pokladníčkou, považovanú za príliš autoritatívnu:

"Sťažujú sa, že pokladníčka je náročná a nesúhlasí ľahko s názormi ostatných." ¹⁰

V Sannois je zase pokladníčka ochotná, všetko chce robiť sama. Výsledok: ostatné ženy z bratstva cítia, že sa ich to už netýka.

"Sestry kresťanskej lásky trochu ochladli v činnosti a často zanechali návštevu chorých, keď prišla na nich rada vôli pokladníčke, ktorá je taká ochotná, že varí aj za tie, ktoré sú na rade."¹¹

Lujza de Marillac bude potrebovať veľký takt, šikovnosť, aby dala pochopiť pokladníckam ich úlohu a našla rovnováhu medzi príliš veľkou strnulosťou alebo prílišnou ochotou. Činnosť jedných nemá sa stať prekážkou pre činnosť druhých. Treba sa vedieť stiahnuť, aby sme mohli nechať pôsobiť druhých.

Činnosť *Prokurátora*¹² je niekedy nesprávna, ale ženy sa neodvážia nič povedať tomuto mužovi, poverenému správou majetku združenia.

---

⁹ Sv. Lujza de Marillac, Duchovné spisy 717: Návšteva bratstva vo Verneuil, 1633.

¹⁰ Sv. Lujza de Marillac, Duchovné spisy 716: Návšteva bratstva vo Verneuil, 1633.

¹¹ Návšteva bratstva v Sannois— Duchovné spisy 703.

¹² "Úlohou prokurátora je spravovať a zariaďovať záležitosti, týkajúcich sa hmotných fondov bratstva, so súhlasom a vedením p. farára, predsedníčky, pokladníčky a druhej asistentky, navrhovať na každom zasadnutí, ktoré sa bude konať za týmto účelom, stav vecí, ktoré prevedie." (Pravidlo bratstva v Châtillon-les-Dombes – Coste XIII, 426).

"Prokurátor bratstva požičal peniaze 25-tim osobám, bez zálohy. Zdá sa, že je v dispozícii požičať ešte pri ďalších príležitostiach. Úradníčky sa neodvážia protirečiť, pretože si počiná príliš absolútne, autoritatívne."¹³

Lujza chápe ťažkosti vo vzájomných vzťahoch, ale uznáva tiež potrebu mať niekoho, kto vie spravovať, viesť. Bola by rada, keby všade bol taký vzťah s prokurátorom, ako tomu bolo v Bulles. Vo svojej správe poznamenáva:

"Prokurátor riadi skoro všetko s veľkou láskou, je tam prijímaný a majú ho veľmi radi."¹⁴

Ako viesť jedných i druhých, aby pracovali spoločne? Lujza sa musí naučiť povzniesť ponad osobné nedorozumenia, keď sa jedná o dobro chudobných.

Ťažkosti vo vzťahoch sú niekedy spojené s neporozumeniami - hádkami v dedine, medzi obyvateľmi. Ako ich prekonať? V v Neuf-ville Lujza de Marillac poznamenala veľmi užitočnú činnosť predsedníčky bratstva:

"Medzi sestrami sú často malé nedorozumenia, ktoré narušujú ich službu, pretože nechcú byť doprevádzané tými, proti ktorými mali nejaké nedorozumenie. Ale predstavenej sa niekedy darí napraviť to."¹⁵

Lujza má radosť pri konštatovaní, že v Pont-Saint-Maxence je činnosť bratstva prospešná nielen pre chorých, ale tiež pre celú dedinu.

"Sú medzi sebou veľmi srdečné a láskavé pri vykonávaní skutkov lásky a dokonca ich manželia ich k tomu povzbudzujú. Spomínané sestry poznamenali, že odkedy je toto bratstvo ustanovené, ľud je lepší."¹⁶

Lujza de Marillac si rada prečíta so všetkými členkami bratstva časť pravidiel, kde sa hovorí o vzájomných vzťahoch, a k tomuto úryvku neváha pridať komentár:

"Budú sa mať navzájom veľmi rady, ako sestry, ktoré Náš Pán zhromaždil a zjednotil zväzkom svojej lásky."¹⁷

---

¹³ Sv. *Lujza de Marillac*, Duchovné spisy, 703: Návšteva bratstva vo Franconville.

¹⁴ Sv. *Lujza de Marillac*, Duchovné spisy 720: Správa z návštevy z Bulles.

¹⁵ Sv. *Lujza de Marillac*, Duchovné spisy 720: Návšteva v bratstve Neufville.

¹⁶ Sv. *Lujza de Marillac*, Duchovné spisy 719: Návšteva v bratstve Pont Saint Maxence

¹⁷ Sv. *Lujza de Marillac*, Duchovné spisy 724: Návrh pravidiel.

Služba chudobným

Lujza de Marillac sa ukazuje veľmi pozornou k spôsobu, ktorým panie vykonávajú svoju službu pri chorých. Vo svojej správe zaznamenáva aj ten najmenší detail. V Bulles zases poznamenáva nepresnosť v návštevách:

"Chudobní chorí v Bulles sú navštevovaní trikrát za deň, prinášajú im uvarené jedlo, ale nie rovnako, pretože každá sestra chce vziať z domu, čo sa jej zdá vhodné, aby uspokojila chorých." ¹⁸

Vo Verneuil sa jej zdá, že chorých navštevujú neskoro:

"Chudobní sú obslužení každý deň, tak ako predpisuje pravidlo, ale hlavné jedlo im nesú až o jedenástej hodine." ¹⁹

V Pont-Saint-Maxence sú návštevy prerušené počas epidémie, zvlášť z opatrnosti. Lujza by si priała, keby panie prichádzali včasráno a boli veľkodušnejšie v tom, čo prinášajú:

"V Pont-Sainte-Maxence sestry bratstva navštevujú chorých starostlivo mimo času nákazy... keď sestry konajú návštevu, prinášajú všetko uvarené, ale to len na obed a nechávajú málo bujónu." ²⁰

Spôsob služby chudobným je niekedy zdrojom nezhôd medzi členkami. Prvé pravidlo zo Chatillonu, ktoré slúžilo za vzor pre ďalšie pravidlá bratstiev, je veľmi podrobné:

"Tá, ktorá bude na rade, vezme od pokladníčky toľko, koľko bude potrebovať na potraviny pre chudobných v ten deň, pripraví obed, prinesie ho chorým. Osloví ich veselým a láskavým pozdravom, pripraví im stolík ku posteli, prestrie obrúsok, tanier, lyžicu a chlieb, umyje im ruky a pomodlí sa s nimi modlitbu pred jedlom. Potom im nadrobí chlieb do misky a položí mäso na tanier. Keď im všetko pripraví na spomínanom stolíku, pozve láskavo chorého, aby sa najedol pre lásku k Ježišovi a jeho svätej Matke. Všetko s láskou, akoby to robila pre svojho syna, alebo skôr pre samého Boha, ktorý sám povedal, že čo sme urobili chudobným, jemu samému sme urobili." ²¹

Ale miesta, okolnosti môžu viesť k úprave tohto presného programu:

"Mnoho sestier míňa určenú sumu podľa svojich predstáv, bez ohľadu na pravidlo." ²²

---

¹⁸ Sv. Lujza de Marillac, Duchovné spisy 720: Návšteva v bratstve v Bulles.

¹⁹ Sv. Lujza de Marillac, Duchovné spisy 718: Návšteva v bratstve vo Verneuil.

²⁰ Sv. Lujza de Marillac, Duchovné spisy 719: Návšteva v bratstve v Pont-Saint-Maxence.

²¹ Sv. Vincent, Coste XIII, 427-428: Pravidlá bratstva v Châtillon.

²² Sv. Lujza de Marillac, Duchovné spisy 703: Návšteva bratstva v Francoville.

V Sannois, predstavená bratstva so súhlasom pokladníčky zjednodušuje službu. Uspokojuje sa s tým, že dá peniaze chudobným.²³ Vo Francoville Lujza poznamenáva, že len zriedkakedy dávajú mäso chudobným. Tá istá situácia existuje v Conflans.

"So súhlasom pána farára dali peniaze chorým. Často nedávali mäso chorým."²⁴

Bez súdenia takéhoto konania, ktoré škodí chorému, Lujza de Marillac povzbudzuje dámy bratstiev, aby si opäť prečítali pravidlá a aby podľa nich konali.

Starostlivosť o chudobných

Návštevníčke sa často dostáva do uší táto otázka: "Koho sa máme ujímať? Kto je skutočne chudobný? Čo robiť, ak chorí, ktorí si žiadajú starostlivosť bratstva, majú majetok?" Otázky sú stále aktuálne. Lujza de Marillac sa ukazuje veľmi pozornou na tieto rôzne dotazy paní.

V Sannois sa pýtajú na oprávnenosť bratstva v tejto dedine...

"Majú ťažkosti s prijímaním chorých, hovoria, že netreba bratstvo v Sannois, alebo tam prijímať len tých, ktorí nič nemajú kvôli tomu, že ich je veľmi málo alebo vôbec nie sú."²⁵

Lujza má overiť prípad, ktorý sa stal aj na iných miestach:

"Našla sa jedna chorá žena, ktorá mala majetok a ktorý rozdala pred alebo počas choroby niektorým z príbuzných, bez toho, aby o tom vedeli sestry z bratstva. Teraz nevedia, či v takom prípade majú pomáhať takým osobám kvôli tomu, že toto darovanie mohlo byť urobené náročky."²⁶

V Neufville obyvateľstvo reaguje na pomalosť dám v prijímaní chudobných do opatery bratstva.

"V Neufville dedinčania šomrú, že chorých neprijímajú dosť rýchlo, ako sa patrí a úradníckam je tak zabránené robiť to, čo majú, keď nastane

---

²³ Sv. *Lujza de Marillac*, Duchovné spisy 703: Návšteva bratstva v Sannois.

²⁴ Sv. *Lujza de Marillac*, Duchovné spisy 704: Návšteva bratstva v Conflans.

²⁵ Sv. *Lujza de Marillac*, Duchovné spisy 718: Návšteva bratstva v Sannois.

²⁶ Sv. *Lujza de Marillac*, Duchovné spisy 720: Návšteva bratstva v Neufville.

taký prípad, že niekto, kto má majetok, je tak zadĺžený, že by ho nevedel predat'." ²⁷

V Gournay obyvatelia bedlia nad užívaním svojich zbierok.
"Ľud šomre, že z ich zbierok dávajú odslúžiť sväté omše." ²⁸

Pri všetkých týchto otázkach Lujza de Marillac pozýva členky bratstiev, aby sa stretli a spoločne premýšľali. Rozhovor pomôže vidieť rôzne záležitosti. Lujza de Marillac sa ukazuje veľmi kompetentná po právnickej stránke, používa presné výrazy. Oddeľuje hmotný majetok, ktorý môže byť v prípade potreby predaný (nadbytočné šatstvo, cínový riad, atď...) od pôdy a domu. Tu sa ešte robí rozdiel medzi pôdou, ktorou si chorý nemôže "pomôcť", t. j. zemou, z ktorej nemôže čerpať žiadnu výhodu, úžitok, pretože nič neprináša, alebo bola daná do hypotéky a "voľné a vyrovnané jutro (plošná miera)", t.j. pôda, ktorá nie je zadĺžená alebo daná do hypotéky, a tým pádom je zdrojom prínosu pre vlastníka. ²⁹

"Rozhodnutie bolo také, že chudobní chorí, ktorí mali nejaký nábytok alebo nadbytočné oblečenie, či cínový riad a iné podobné veci, víno alebo trochu obilia, alebo pec na chlieb, toto všetko malo byť predané predtým, ako sa im bude pomáhať. A ak chorý by mal nejaké pole, ktorým si nemôže pomôcť, má byť prijatý do starostlivosti spomínaného bratstva, ale nie ten, ktorý má voľné a vyrovnané jutro." ³⁰

Ďalšia dôležitá otázka sa týka darov alebo dedičstva, ktoré dali a uzatvorili chorí počas svojho života alebo po smrti.

"Pýtali sa tiež, či by mohli pomáhať chorým ktorí, ak mali nejaký majetok, čo chceli dať bratstvu v prípade smrti, alebo keď sa uzdravia, aby mohli vrátiť, čo utratili?"³¹

---

²⁷ Sv. Lujza de Marillac, Duchovné spisy 720: Návšteva bratstva v Neufville.

²⁸ Sv. Lujza de Marillac, Duchovné spisy 719: Návšteva bratstva v Gournay.

²⁹ Slovník práva a praxe – Claude Joseph Ferrière – 3. vydanie, 1778 – I. zv., str. 68, na "pomoc" a str. 621 na "voľné a vyrovnané".

³⁰ Sv. Lujza de Marillac, Duchovné spisy 725: Návšteva bratstva v Gournay.

³¹ Sv. Lujza de Marillac, Duchovné spisy 725: Návšteva bratstva v Gournay.

Aj tu Lujza prináša presnú odpoveď. Služba, ktorú konajú v bratstve kresťanskej lásky, je služba nezištná, nezisková "bez nároku na odmenu". Dámy, dobrovoľníčky nie sú "zálohované", odmeňované platom.

Pri dedičstvách treba konať s veľkou opatrnosťou. Chorý nemá byť k tomu navádzaný členkami bratstva, jeho krok musí byť úplne slobodný. Podmienky prijatia dedičstva sú jasné: chorý nemá mať dlhy, ani dedičov.

V správe Lujza zapisuje odpoveď, ktorú dala dámam kresťanskej lásky:

"Odpovedalo sa im, že (...) keby sa im stalo, že sa budú starať o chorého, ktorý by chcel po smrti darovať, čo mal, bez toho, aby bol k tomu pobádaný sestrami, môžu to prijať, len aby menovaný chorý nedlhoval nič a aby nemal chudobných dedičov." ³²

Duchovný život

Lujza neukončí svoju návštevu bez pohľadu na duchovný život skupiny. Myslím si, že asi položila niekoľko otázok, pretože ženy z bratstva sa nezďajú, že by o ňom hovorili spontánne. Počas návštevy v Herblay Lujza konštatuje, že sestry kresťanskej lásky sú ešte vo svojej prvotnej horlivosti. Ale v Sannois nadšenie ochladlo.

"Spomínané sestry, aspoň väčšina, zanechávajú sväte prijímanie už niekoľko mesiacov; potrebujú byť vzpružené nejakou kázňou..." ³³

Lujza všade zaznamenáva so zadost'učinením starosť všetkých týchto dám viesť chorých vo chvíli smrti a zabezpečiť im príchod kňaza.

Výsledky návštevy

Možno je ťažšie hovoriť o výsledkoch návštevy. Ale Lujza de Marillac zaznamenáva na viacerých miestach rozhodnutie – záväzok byť vernejšími pravidlám, pozornejšími v presnosti v službe.

"V Conflans väčšina je oddaná a všetky prisľúbili zachovávať pravidlá." ³⁴

---

³² Sv. Lujza de Marillac, Duchovné spisy 725-726: Návšteva bratstva v Gournay.

³³ Sv. Lujza de Marillac, Duchovné spisy 703: Návšteva bratstva v Sannoy.

Lujza nezaznamenala nadšenie, ktoré vzbudila medzi obyvateľmi. Omnoho neskoršie pripomenula niekoľko spomienok dcéram kresťanskej lásky a jedna z nich rozpráva:

"Raz bola v jednej dedine, kde boli všetky ženy také potešené, že ju môžu počuť, že to povedali aj svojim mužom. Tí ju tiež chceli vidieť; povedali im, že muži tam nechodia. Ale títo sa schovali pod posteľ a po kútoch miestnosti. Potom sa pýtali, či aj nespovedá." ³⁵

Pri jej odchode zástup bol veľmi nadšený, všetci sa tlačili okolo koča, ktorý ju mal odvieť do Paríža. Deti doprevádzali rodičov, ktorí prejavovali svoj obdiv voči nej.

"Pri odchode z toho miesta všetci, ba i deti utekali k nej, až jedno dieťa padlo pod koleso koča; ale ona pozdvihla svoju dušu k Bohu a prosila za toto dieťa. Nebolo vôbec zranené, za čo ďakovala Bohu." ³⁶

Príchod návštevníčky (vizitátorky), animátorky je veľmi očakávaný v mnohých bratstvách. Výzvy najčastejšie prichádzajú cez Pána Vincenta:

"Slečna Tranchot si Vás veľmi praje vo Villeneuve – Svätý Juraj, kde je zlá situácia v bratstve. Myslím si, že Náš Pán Vám vyhradí úspech v tomto dobrom diele." ³⁷

O niekoľko mesiacov prichádza nové pozvanie.

"Vašu prítomnosť a prácu si vyžaduje bratstvo v Champigny." ³⁸

Lujza bola vo Villeneuve – Sv. Juraj, tu dostala lístok od P. Vincenta de Paul:

"Popýtajte sa, prosím, ako napreduje bratstvo v Crosnes. Je to dedinka, vzdialená od Villeneuve asi vo vzdialenosti ako od brány sv. Viktora k Notre-Dame. Ak by ste mali k dispozícii koňa, nestratili by ste tam čas." ³⁹

---

³⁴ *Sv. Lujza de Marillac*, Duchovné spisy 704: Návšteva bratstva v Conflans.

³⁵ *Spoločnosť DKL v začiatkoch*, Dokumenty Spoločnosti 803, 923: Svedectvo Barbory Bailly.

³⁶ *Spoločnosť DKL v začiatkoch*, Dokumenty Spoločnosti 803, 923: Svedectvo Barbory Bailly.

³⁷ *Sv. Vincent de Paul*, Coste I, 130: 12. októbra 1631.

³⁸ *Sv. Vincent de Paul*, Coste I, 159: jún 1632.

³⁹ *Sv. Vincent de Paul*, Coste I, 162: 10. júla 1632.

Vlastnosti animátorky

Môžeme sa pýtať, čo mohlo vyvolať také nadšenie u pani kresťanskej lásky. Určite objavili u Lujzy de Marillac vlastnosti, ktoré im pomohli pochopiť dôležitosť ich vlastného záväzku.

Pozorné počúvanie

Jej pozorné počúvanie im umožnilo vyjadriť svoje ťažkosti, otázky. Počas všetkých stretnutí s dámami kresťanskej lásky Lujza spoznávala, ako si počúvanie vyžaduje zabudnutie na seba. Naučila sa umlčať v sebe starosti o svojho syna (starosť, ku ktorej sa často vracala vo svojich listoch P. Vincentovi de Paul). Bolo nutné, aby bola úplne disponovaná zachovať mimoriadnu pozornosť k tomu, čo sa hovorilo. Tieto ženy pochopili, že Lujza de Marillac zachytáva všetko, čo hovorili, a že sa usiluje zachytiť podstatu ich myšlienky. Toto počúvanie im pomohlo mať dôveru v seba, pretože sa cítili uznané v tom, čo robili. Jednoduchosť, s akou ich Lujza počúvala, ponúkala hovoriacim pravú útechu a pomáhala im nachádzať riešenia na ich ťažkosti alebo problémy.

Úctu ku všetkým

Dámy kresťanskej lásky boli zachytené jej úctou ku každej z nich. Nikdy nezbadali u Lujzy prísne úsudky o ich postojoch a správanií. Vedela poznamenať niečo, čo nebolo správne, ale s takým veľkým taktom, láskou k chudobnému, že jej slová boli dobre prijaté. Zdá sa, že Lujza de Marillac vedela, ponad zdanie a vonkajšok, spoznať a oceniť možnosti každej členky bratstva, ktoré navštívila.

Kompetencia

Kompetencia Lujzy de Marillac v mnohých oblastiach uľahčovala jej rady a rozhodnutia. Túto skúsenosť, prax nadobudla Lujza postupne po rokoch; poučila sa u odborníkov v oblasti práva alebo financií, pozorovala spôsob, ako si počinajú lekári a tiež čítaním. Lujza si bola vedomá, že treba vedieť a stále sa vzdelávať, aby mohla učiť druhých.

Úskalie, ktorým sa treba vyhnúť

Ak má Lujza de Marillac veľa dobrých vlastností, ak vedela dynamicky posilňovať dámy kresťanskej lásky, musela čeliť rôznym osobným úskaliam. Početná korešpondencia s Vincentom de Paul pomáha ich spoznať.

Nadmerná aktívnosť

Jedno z úskalí, ktoré číhalo na Lujzu, je veľmi časté u tých, ktorí sa naplno dávajú v nadšenej misii. Rizikom je chcieť robiť veľa! Vincent de Paul ju upozorňuje:

"Bud' požehnaný Boh za zlepšenie Vášho zdravia a chuti, s akou pracujete na spáse duší! Veľmi sa však obávam, že robíte až príliš... Dávajte si pozor, prosím Vás, Slečna. Náš Pán chce, aby sme mu slúžili rozumne; ináč sa opak volá nevhodná horlivosť." ⁴⁰

Lujza pravdepodobne nepochopila upozornenie. Keď bola v Beauvais, dostala ďalší, podrobnejší list:

"Bud' požehnaný Boh za to, že ste sa vrátili zdravá! Dobre sa starajte zachovať si lásku Nášho Pána a jeho chudobných údov a dávajte si pozor, aby ste nerobili príliš. Diabol pokúša dobré duše, pobáda ich, aby robili viac, ako môžu, aby potom nemohli urobiť už nič. Duch Boží povzbudzuje konať pomaly dobro, ktoré možno rozumne vykonať, aby sa robilo vytrvale a dlho. Robte takto, Slečna a budete konať podľa Ducha Božieho." ⁴¹

Veľká, múdra rada, ktorú ťažko prijímala aktívna povaha Lujzy!

Znechutenie pri ťažkostiach

Ďalším úskalím bolo znechutenie pri ťažkostiach a neúspechoch. Ak bolo prijatie srdečné v mnohých dedinách, existovali aj miesta, kde jej prítomnosť nebola žiadaná. Vo Villepreux farár nepripúšťa, aby jedna žena prišla do jeho farnosti a prehovorila k jeho farníckam. Vincent jej radí a pomáha prijať toto odmietnutie:

---

⁴⁰ Sv. Vincent, Coste I, 84: máj 1630: Pán Vincent Lujze de Marillac.

⁴¹ Sv. Vincent, Coste I, 96: 7. decembra 1630: Pán Vincent Lujze de Marillac.

"Slečna, je veľmi ťažké robiť dobro bez protirečenia. Keďže však musíme, ako nám je to možné, pomáhať v ťažkostiach blížneho, myslím si, že urobíte niečo, čo je Bohu príjemné:

Navštívte pána farára, ospravedlnite sa mu za to, že ste bez jeho dovoľenia prehovorili sestram z bratstva a devám. Chceli ste tak urobiť celkom jednoducho ako v Saint Cloud a inde, a že toto vás učí, aby ste svoju povinnosť ohlásili sa vopred urobili vždy, a ak to nepovažuje za správne, tak už neprídete. Podľa môjho názoru by ste mali to urobiť. Náš Pán bude mať väčšiu slávu z vášho podriadenia sa, ako zo všetkého dobra, ktoré by ste mohli urobiť.

Krásny diamant má väčšiu hodnotu ako celá hora kameňa, jeden úkon čnosti poslušnosti a podriadenia stojí viac ako množstvo dobrých skutkov, ktoré konáme pre druhého."⁴²

Postoj voči pochválám

Ak je ťažké prijať odmietnutie, Lujza tiež uznáva, že nie je ľahké zachovať si vyrovnaný postoj pri mnohých chválach, ktorých sa jej dostáva. Zverila svoje obavy Vincentovi de Paul, ktorý jej odpovedá:

"Budte však spokojná a spojte svojho ducha s urážkami, opovrhnutím a zlým zaobchádzaním, ktoré musel pretrpieť Boží Syn, keď budete uctievaná a chválená. Zaiste, Slečna, duch skutočne pokorný sa pokoruje pri chválach ako aj pri urážkach a robí ako včela, ktorá robí rovnako svoj med aj z rosy, ktorá padá na palinu, ako aj z rosy, ktorá padá na ružu."⁴³

Lujza de Marillac, animátorka bratstiev chcela a vedela pomáhať každej zo žien, zapojenej do tohto diela Lásky. Pomáhala im pochopiť svoje povolanie v Cirkvi a vo svete a tiež splniť ho. Spoločne prežívali dobrodružstvo viery, zaangažovanej do služby chudobným.

Lujza našla svoju silu v Božom slove, v Láске Krista, prijímanej zvlášť v eucharistii. Toto jej pomáhalo púšťať sa do animácie bratstiev. Vo

---

⁴² Sv. Vincent, Coste I, 81: apríl 1630: Pán Vincent Lujze de Marillac.

⁴³ Sv. Vincent, Coste I, 98: 22. októbra 1630: Pán Vincent Lujze de Marillac.

svojom živote zrealizovala to, čo Vincent de Paul povie neskôr o jednom zo svojich spolubratov, menovaným predstaveným veľkého seminára v Agde:

"Jedna veľká vec, o ktorú sa musíte starostlivo usilovať, je mať hlboké spojenie s Naším Pánom v rozjímaní. Je to rezervár, v ktorom nájdete poučenia, ktoré Vám budú potrebné do budúcej práce. Keď budete mať nejakú pochybnosť, utiekajte sa k Bohu a povedzte mu: Pane, ty si Otec svetiel, pouč ma, čo treba, aby som robil pri tomto stretnutí." ⁴⁴

Sestra Alžbeta CHARPY
dcéra kresťanskej lásky

---

⁴⁴ Sv. Vincent, Coste XI, 344 – 1656: Pán Vincent Antonovi Durandovi.

Svätý Vincent de Paul

Biografia

José María ROMÁN

Táto známa a vo svete uznávaná kniha, ktorá vyšla v r. 1982 v Španielsku, nebola ešte preložená do francúzštiny. Stalo sa tak až teraz vďaka P. Andrejovi SYLVESTRE, Júliusovi VILBAS a Jánovi-Máriovi LESBATS.

Čitateľ sa poteší, že môže spoznať život sv. Vincenta pôvabným spôsobom s bohatými podrobnosťami. Toto dielo je nenahraditeľné po stránke opisu duchovného rastu sv. Vincenta. Boli do neho zaradené dokumenty, nájdené po r. 1934, o ktorých nevedel Peter COSTE, životopisec sv. Vincenta.

P. José María ROMÁN zorganizoval ohromný a mnohoraký materiál života Vincenta de Paul do súvislého a zrozumiteľného celku. Jeho život skĺbil do piatich etáp:

1. Detstvo a dospievanie (1581-1600). "Dejiny nehovoria o detstve."
2. Mladosť (1601-1617). Roky putovania a poznávania, hľadania a poznania svojho povolania, alebo inými slovami: jeho cesty obrátenia.
3. Roky tvorivej dospelosti (1618-1633). Obdobie vzniku diel, počas ktorého vytvorí nástroje, napomáhajúce realizáciu programu, ktorý považuje za životné dielo, v boji so silami, ktoré sa stavajú proti nemu od jeho príchodu do stredísk moci.
4. Druhé obdobie dospelosti (1634-1653). Je to obdobie vedenia a správy veľkých diel, ktoré poznačia jeho prechod dejinami Cirkvi a sveta.
5. Staroba (1653-1660). Vincent v ústraní a ponad každodenné skúšky usiluje sa zanechať nasledujúcim generáciám plody svojej životnej skúsenosti.

J. M. ROMÁN sa narodil v Santafé pri Grenade (Španielsko) 14. 10. 1928. V septembri 1944 vstúpil do vnútorného seminára CM. 18. 1. 1953 bol vysvätený za kňaza v Potters-Bar (Anglicko). Okrem iných kompetencií je známejší ako zakladateľ SIEV (Medz. sekretariát vincentských štúdií) a ako expert na kurzoch "Vincentských týždňov" v Salamanke a počas "Vincentských mesiacov" v Paríži.

Knihu **Sv. Vincent de Paul** /biografiu/ si možno zadovážiť u "Animation vincentienne", 16 grande-rue Saint Michel, 31400 TOULOUSE, v cene 15 eur + pošt.

September – október 2002

O b s a h

ŽIVOT SPOLOČNOSTI

Obežník z 15. augusta 2002	
S. Juana Elizondo, generálna predstavená	1
Znovu začať u Krista	
P. Fernando Quintano, generálny direktor	4
Menovania	7

AKTUALITY Z PROVINCÍÍ

Slovinská provincia:	
150. výročie príchodu prvých sestier	
S. Rozália Laznik, DKL	9

SVEDECTVÁ

Etiópska provincia:	
Vypracovanie projektu výpomoci. S. Jean Harris, DKL	12
Provincia Veľká Británia:	
Ďalšia návšteva v Rumunsku. S. Joan Moriarty, DKL	17

SVEDOK VINCENTSKEJ RODINY

Blahorečenie ct. Božieho služobníka:	
P. Marek Antonio DURANDO, CM	20

SESIA DUCH. PORADCOV LAICKÝCH SKUPÍN VR

Stručný obsah priebehu stretnutia	21
Niektoré vlastnosti dobrého formátora (9. 7. 2002)	
P. Róbert P. Maloney, generálny predstavený	22
Zjednocujúce prvky Vincentskej rodiny	
P. Bejamín Romo, CM	30
Lujza de Marillac, vedúca bratstiev kresťanskej lásky	
S. Alžbeta Charpy, DKL	43